

תשפ"א י"א בתשרי
2020 29 בספטמבר

מספרנו מה/5530

פרוטוקול

ישיבת מליאת המועצה ה- 6 במניין לשנת 2020
מיום שלישי, י"ב באלול תש"פ, 01.09.2020

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים:

חברים:

מר יוסף ניסן	- ראש המועצה
גב' ברוריה אליעז	- חברת מועצה וסגנית ראש המועצה
עו"ד קובי נודלמן	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
גב' רונית דמרי עייאש	- חברת מועצה
גב' עדי זנד	- חברת מועצה
פרופ' עפר לוי	- חבר מועצה
מר כפיר מימון	- חבר מועצה

סגל:

עו"ד יגאל ברק-עופר	- יועץ משפטי
מר שמואל לביא	- מבקר המועצה
גב' עדנה זטלאוי	- מזכירת המועצה
גב' חגית מימון מגירה	- גזברית המועצה
מר אלעד ארזי	- מהנדס המועצה
גב' בתיה הרפז	- מנהלת מחלקת חינוך
מר דני מלכה	- קב"ט המועצה
מר רם חיון	- מהנדס תשתיות

מוזמנת:

רו"ח דורית כהן	- משרד שכטר מאס קריספל

חסרים:

מר שלומי שטרית	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
פרופ' מתי ליפשיץ	- חבר מועצה

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבה 5/2020.
2. דיווח ראש מועצה (כולל עבירות פע"ר).
3. ועדות המועצה – על פי בקשה של החברה דמרי עיאש.
4. אישור מדיניות ההשקעות על פי חוזר מנכ"ל משרד הפנים 2/2020 מצ"ב.
5. דיון בדו"חות כספיים:
 - 5.1 דו"ח כספי רבעוני ליום 31.3.20.
 - 5.2 דו"ח כספי רבעוני ליום 30.6.20.
6. היערכות לשנת הלימודים התשפ"א.
7. הצגת פרויקט טיילת יער מדינות גרמניה.
8. הגדלת תב"ר 375 – שיפוצי קיץ 2020 מ-300,000 ₪ ל-600,000 ₪ מקרן לעבודות פיתוח.

לסעיף 7 - הצגת פרויקט טיילת יער מדינות גרמניה.

מר יוסף ניסן: חברים ערב טוב לכולם, אנחנו מתחילים את ישיבת המועצה. קודם כל ברוכים הבאים כל מי שנמצא, אנחנו קבענו לוח זמנים צפוף, ואנחנו צריכים להיות יעילים כדי לעמוד בכל המטלות שיש לנו היום. אלעד צריך לצאת לאירוע, אז אנחנו נפתח ביער מדינות גרמניה, יער להבים בנושא ראשון, אז אני אתן סקירה, נהפוך קצת את סדרי היום. טוב, חברים אני מעביר את רשות הדיבור לאלעד, הוא יסביר לנו את כל ה- ויענה על כל השאלות בנושא יער מדינות גרמניה, יער להבים, כולל תקציבים כולל תכניות כולל הכול.

מר אלעד ארזי: נעבור לפי הדפים בשפה פשוטה. אחרי אישור התב"ר נכנסנו להילוך יותר גבוה. זה פרויקט בגדול שאנחנו כבר עובדים עליו מספר חודשים. בעצם הפרויקט מחולק ל-4 חלקים, חלק אחד זה הארת שבילי החורשה, שגם הארה היא תהיה מוגבלת לשעות מאוד ספציפיות, אנחנו כרגע דיברנו על השעה 21:00, אבל אנחנו עוד נבחן את זה בהמשך, גם כדי לא להפריע לחי וגם כדי לא להפריע לתושבים באזור. מתקני ספורט שאתם יכולים לראות באזור מספר 1, ופארק חבלים באזור מספר 3. האזור המרכזי באמצע זה 2, שם תבנה בריכה אקולוגית. בריכה אקולוגית זה בעצם בריכה שחיה בה מערכת אקולוגית, כשמה כן היא. חיות, דגים, צמחים. מחוברת למשאבה שמסננת את המים, יש שם איזה שהוא תהליך אידוי טבעי, גם עליו תכף אנחנו נדבר, זה בגדול הפרויקט. בין לבין בהמשך יהיו פה עוד כל מיני פינות ישיבה חמודות שאנחנו נוסיף וכו', אבל זה נקרא לזה בשוליים. בואו נדבר רגע על האומדן של העלויות. עוד פעם זה אומדן. תאורה ומצלמות 1.5 מיליון ש"ח, האגם האקולוגי מיליון ש"ח, פארק חבלים ומתקני כושר מיליון ש"ח. אנחנו מדברים פה על פארק מקסים עם אומגות, הכול כמובן מתאים למתווה היער, אין לנו פה שום כוונה להפוך את המקום הזה לאיזה שהוא פארק שעשועים או גן שעשועים. פינת הטבע הזאת תמשיך להיות פינת הטבע של היישוב, וסך הכול העלויות זה 3.5 מיליון ש"ח. מקורות המימון, בשבוע שעבר הייתי בישיבה, כי ראש המועצה היה בחופש. אבל נקרא לזה, הוא כבר לזכותו, סגר את זה אפשר לקרוא לזה מבעוד מועד, קיבלנו 1/3 סבסוד מקק"ל, זה אושר בשבוע שעבר, יש על זה כבר פרוטוקול כתוב, ככה לזכותם של קק"ל הסכימו ואישרו לסבסד 1/3 מהפרויקט, 1/3 רשות הניקוז, וה-1/3 האחרון מפעל הפיס ותרומת מדינות גרמניה. היינו בסיוור לפני שבועיים עם תורם משמעותי מגרמניה, שאנחנו איתו בתהליך מתקדם מאוד, הוא כבר הביע את הסכמתו לתרום פה כסף.

מר יוסף ניסן: מילה על זה, זה מחוז בגרמניה שפתחו משרד בתל אביב, שהיעוד שלו זה לתמוך בפרויקטים שקשורים לגרמניה, ולתורמים יש להם ערך לגרמניה.

מר אלעד ארזי: כן, אני גם אגלה פה סוד שלא רשום פה, אנחנו גם כרגע בתהליך של עבודה לארגן גם עוד תרומה וגם עוד קול קורא, שמיועד בדיוק לדברים האלה. ואם נצליח להשיג את שני אלה, אחד הפרויקט יהיה מרשים וטוב יותר, ושתיים המועצה לא תצטרך להשקיע שקל מכספה. עלויות אחזקה גם משהו שניתחנו אותו מסודר, עם הצעות מחיר שקיבלנו מספקים כאלה. האגם האקולוגי מדובר פה על 960 ש"ח בשנה, אין בו כמעט שום דבר חוץ מאידוי המים. תחזוקה של צמחייה 300 ש"ח לחודש, החלפה של כל מיני צמחים פרחים של המים, והשלמות דגים, הדגים מתים מחליפים אותם. מדובר בסך הכול ב-5,500 ש"ח בשנה. מתקני המשחק, יש לנו גם פה ביישוב, אנחנו יודעים לעשות הערכה הן של תחזוקת שבר, זה בעצם אומר מתקן שנשבר נקרע, והן של ניהול

תחזוקה ובטיחות. יש לנו חברה שמלווה אותנו גם במתקנים היום כאן. נושא התאורה, כתבנו פה 6,000 ש"ח בשנה, המחירים יהיו נמוכים עוד יותר, טיפה הפרזנו. מדובר פה על תאורת לדים. אמרתי שתעבוד בשעות מאוד מסוימות, מעט מאוד, לתת בסוף לתושבים ככה בערב לעשות סיור בטיילת, ולשמוע את פכפוך המים, כמו שאני אוהב לומר. ניקיון, כל הניקיון של המקום הזה יהיה באחריות קק"ל, התחייבו לנקות ולארגן, לשים שם שומר יער שלהם שידאג לניקיון המקום. נושא נוסף שדיברנו עליו שהוא נושא מהותי מאוד בעיניי, זה הנושא של הפיקוח. אנחנו לא רוצים שהמקום הזה יהפוך להיות לא מזבלה ולא כל מיני אנשים שלא ישמרו על היער. אנחנו דיברנו על זה בשנה הבאה גם כחלק מהתרחבות היישוב, אנחנו ניקח פקח נוסף שיפקח גם על שרונית וגם על הפארקים, זה משהו שאני חושב שאני וראש המועצה חושבים שהוא חסר היום ביישוב, פיקוח. וכחלק מזה אותנו פקח יהיה גם אחראי על היער ב-50% משרה, וסך הכול העלות החודשית של כל הסיפור הזה היא 34,000 ש"ח, השנתית סליחה, 34,000 ש"ח של כל אחזקה של המקום הזה, וזהו. זה יהיה פרויקט-

עו"ד קובי נודלמן: זה פרויקט של להבים או של כל האזור?

מר אלעד ארזי: הפרויקט הוא של להבים, ולכן גם כשאנחנו ישבנו עם קק"ל, והם בהתחלה אמרו לנו אולי נכון שתעשו חניון חיצוני, ביטלנו את זה והם הסכימו. ולכן הפרויקט הוא יהיה פרויקט יישובי, רק תושבי היישוב כמובן כמו שבפארק פה בפנים יכול להגיע מי שרוצה, תוכל גם להגיע ליער, אתה לא יכול לעצור אף אחד. אבל הפרויקט מיועד לתושבי היישוב.

עו"ד קובי נודלמן: יש פארקים שיש הגדרות שכן אתה יכול למנוע-

מר אלעד ארזי: אבל זה לא פארק זה יער.

עו"ד קובי נודלמן: אי אפשר.

מר אלעד ארזי: אי אפשר.

גב' רונית ד. עייאש: קובי אי אפשר.

עו"ד קובי נודלמן: אז אולי-

גב' רונית ד. עייאש: אי אפשר.

עו"ד קובי נודלמן: אז לפחות למנף הכנסות, אני לא יודע, משהו ש-

מר אלעד ארזי: ניסינו לחשוב על משהו באמת קובי, ובאמת יש לנו פגישה בשבוע הבא עם קק"ל ורשות הניקוז לסגור איזה הסכם. זה בהחלט רעיון לעשות שם איזה מקום כזה קטן, איזה בית קפה משהו נחמד. אבל עוד פעם כל פעם, הרי המחשבה היא לא למשוך אנשי חוץ, אלא באמת להשאיר את זה לתושבי היישוב-

עו"ד קובי נודלמן: אבל אתה יודע שזה לא יישאר לתושבי היישוב, אנחנו-

מר אלעד ארזי: יהיה גם וגם.

גב' ברוריה אליעז: לא תשים שומר-

עו"ד קובי נודלמן: אבל אם אתה שם שומר ואתה מוציא כספים, ואתה מביא תרומות בשם היישוב, אז אולי כן שווה לראות אם אפשר למנף את זה להכנסה ליישוב. כולם יבקרו שם. אז אולי לא יודע הכנסות.

מר אלעד ארזי: אני רק אומר, קודם כל קובי לגמרי, ואנחנו נעשה את זה. כאילו נבדוק איתם אם יאשרו את זה, זה גם באישור קק"ל ורשות הניקוז... אבל אני אומר בסוף תמיד עולה השאלה, בטח ביישוב הזה כשאתה מקדם פרויקט, האם לקדם פרויקט או לא לקדם פרויקט. זאת אומרת זה קל לבוא ולומר, ונשמעו קולות ביישוב, ודרך אגב בשבוע הבא יש פה שולחן עגול, ראש המועצה ואני נהיה בו עם תושבי היישוב, קיבלנו נקרא לזה מתוך אלפים אפילו שהביעו תמיכה, יש גם, קיבלנו רשימה של לדעת 90 ומשהו תושבים שהביעו התנגדות, שזה לגיטימי, ומיד ככה אספתי אותם אלינו ואמרנו קדימה שולחנות עגולים, לא לדחות את זה. אבל בסוף עולה תמיד השאלה האם לא לעשות כלום או האם לקדם את היישוב, ולעשות פרויקט לתושבי היישוב. אני אומר לי זה היה נורא קשה, כי ידעתי גם ביום שחשבנו על הפרויקט הזה, ידעתי מה הוא יביא איתו ואז כן או לא.

עו"ד קובי נודלמן: לקדם, לקדם, אבל דווקא לחדד את זה, וכן לנסות להביא הכנסות ליישוב, לדעתי זו הזדמנות שלא תחזור על עצמה, אין הרבה פרויקטים-

מר אלעד ארזי: לגמרי.

עו"ד קובי נודלמן: שנוגעים למתחם שם.

מר אלעד ארזי: לגמרי.

גב' רונית ד. עייאש: שני דברים, אחד חלוקת הכנסות, אנחנו דנו בישיבה קודמת, היא אחרת ממה שהיא מוצגת פה.

מר אלעד ארזי: השתפרה לא?

גב' רונית ד. עייאש: לא יודעת מה זה השתפרה היא אחרת.

מר אלעד ארזי: השתפרה זה שהבאנו כסף ממקורות זרים.

מר יוסף ניסן: לא, לקחנו את הנושא שאמרת שממכון המים שלנו שזה לא נכון.

גב' רונית ד. עייאש: זה בדיוק יש פה.

גב' עדנה זטלאוי: אתה צריך לעשות תיקון תב"ר, לא?

גב' רונית ד. עייאש: רשות הניקוז, עדיין יש פה.

מר יוסף ניסן: לא, רשות הניקוז, זה לא קשור לתקציב המים שלנו.

גב' רונית ד. עייאש: רגע שנייה, אז יכול להיות שאני לא מבינה משהו.

מר יוסף ניסן: בואו נעשה סדר כן.

גב' רונית ד. עייאש: בואו נעשה סדר, כי קודם כל זה שונה ממה שהוצג בישיבה

קודמת-

גב' עדנה זטלאוי: את צודקת.

מר אלעד ארזי: אנחנו משתכללים, משתכללים.

גב' עדנה זטלאוי: את צודקת.

מר יוסף ניסן: לא, אנחנו מקבלים את ההערות שלך.

גב' רונית ד. עייאש: מעולה, אני אפילו עולה על זה, אתה רואה איזה יופי. 1/3 במימון קק"ל, זה היה גם קודם.

מר אלעד ארזי: לא, לא היה קודם.

גב' רונית ד. עייאש: לא היה קודם?

מר אלעד ארזי: לא. נסגר בשבוע שעבר.

גב' חגית מ. מימון: היה רק רשות הניקוז.

מר אלעד ארזי: רק רשות הניקוז היה.

מר יוסף ניסן: קרן המים, היה קרן המים.

גב' רונית ד. עייאש: לא, קרן המים אני זוכרת, זו בדיוק הנקודה. אז אתה אומר 1/3 במימון קק"ל זה חדש.

מר אלעד ארזי: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: בשונה ממה שהיה בפעם הקודמת.

מר יוסף ניסן: נכון. אגב אני אמרתי על זה מילה.

גב' רונית ד. עייאש: בקיצור אז קק"ל זה זה. רשות הניקוז זה היה בפעם הקודמת, זה בגלל-

מר אלעד ארזי: קק"ל הם הסכימו, רשות הניקוז הייתה, הם דיברו על 750,000 ש"ח.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

מר אלעד ארזי: בפגישה הקודמת, את זוכרת טוב. ובזכות קק"ל הם אמרו אנחנו מוכנים לתת 1/3.

גב' רונית ד. עייאש: ההצטרפות של קק"ל שיפרה את רשות הניקוז-

מר אלעד ארזי: בדיוק.

גב' רונית ד. עייאש: זה מה שאתה אומר אוקיי. עכשיו מפעל הפיס ותרומת מדינות גרמניה, כל אחד מארבעת הסעיפים האלה הוצאנו את המימון העצמי שלנו, זאת אומרת מהבחינה הזאת-

מר אלעד ארזי: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: שאלתי לחגית האם יש לי יתרה או לא, לא רלוונטית.

מר אלעד ארזי: בסייעתא דשמיא כן.

גב' רונית ד. עייאש: שמרנו על-

מר אלעד ארזי: אלא אם פתאום יהיה לנו שישתנה, אבל אמרתי...

גב' רונית ד. עייאש: יפה, זו בדיוק השאלה הבאה. האם משהו פה עדיין אי ודאי?

מר אלעד ארזי: סימן השאלה היחידי שיש לנו היום זה תרומת מדינות גרמניה, אבל להערכתך אנחנו all in.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו עולים זאת אומרת-

מר אלעד ארזי: all in זאת אומרת זה ייקרה, אני מהמר על זה שזה ייקרה.

גב' חגית מ. מימון: אז קודם כל מתב"ר של 1,850,000 ₪ צריך לעדכן לתב"ר של-

עו"ד קובי נודלמן: 3.5 מיליון ₪.

גב' חגית מ. מימון: 3.5 מיליון ₪.

גב' עדנה זטלאוי: אחרי שיהיה ידוע בסוף נעדכן את התב"ר.

גב' רונית ד. עייאש: בגלל זה התחלתי ואמרתי המספרים הם שונים לגמרי ממה שהוצגו כאן.

גב' חגית מ. מימון: הם כמעט כפול.

גב' רונית ד. עייאש: השאלה באמת אני ממש שואלת, 3.5 מיליון ₪ זה 10% מתוך תקציב של 40 מיליון ₪ שאנחנו משקיעים, שיש לנו תקציב שוטף בלהבים.

עו"ד קובי נודלמן: אבל אנחנו לא... כלום.

מר אלעד ארזי: מה זה קשור אבל זה לא כסף שלנו?

גב' רונית ד. עייאש: רגע, רגע, תן לי לסיים שאלה, בסדר? נכון לא כסף-

מר אלעד ארזי: את לא יכולה לקחת את הכסף הזה ולעשות איתו...

מר יוסף ניסן: תן לה לסיים, תן לה לסיים רגע.

גב' רונית ד. עייאש: אלעד דקה תן לי זה, זה שאני לא יכולה לקחת את הכסף, אני יכולה ללכת... קק"ל ולהגיד להם חבר'ה בואו נעשה משהו אחר ביחד.

מר אלעד ארזי: לא.

גב' רונית ד. עייאש: למה?

מר אלעד ארזי: כי ככה. כי קק"ל הסכימו להשקיע ספציפית בפרויקט הזה.

גב' רונית ד. עייאש: למה?

גב' חגית מ. מימון: כי זה היה-

מר אלעד ארזי: כי זה פרויקט שהוא מוצא חן בעיניהם.

מר יוסף ניסן: היער שייך לקק"ל.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר, זאת אומרת אם אנחנו מהבחינה הזאת, אז עזוב קק"ל-

עו"ד קובי נודלמן: יש להם אינטרס.

גב' רונית ד. עייאש: 3.5 מיליון ש"ח-

מר אלעד ארזי: בטח.

גב' רונית ד. עייאש: יש להם אינטרס. תוריד את הזה, אף אחד מהם, תרומה של מפעל הפיס, רשות הניקוז, אף אחד מהם לא מוכן אלא לפרויקט הספציפי הזה?

עו"ד קובי נודלמן: יכול להיות שתציעי להם-

מר כפיר מימון: יש רעיונות אחרים?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני רוצה לדעת אם יש איזה משהו שהפלומבה היא ספציפית לפרויקט הזה.

מר אלעד ארזי: חד משמעית.

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה שזה ייאמר, שאני אדע שהתשובה היא חד משמעית רק על הפרויקט הזה.

מר אלעד ארזי: בטח.

גב' רונית ד. עייאש: אוקיי. כי אני אסביר לך מאיפה-

מר אלעד ארזי: עוד פעם אני אסביר, רשות הניקוז בעצם מטפחת שם בזכות זה, מה זה רשות הניקוז, הם מטפחים את כל הנחלים. הנחל שעובר שם בחורשה-

עו"ד קובי נודלמן: אינטרס.

מר אלעד ארזי: זו הסיבה שמשקיעים שם. קק"ל זה היער, יער גרמניה...

עו"ד קובי נודלמן: התאחדו להם אינטרסים.

מר אלעד ארזי: אם הייתי יכול לעשות עם זה משהו אחר-

עו"ד קובי נודלמן: יכול להיות שאם תבואי עם עוד פרויקטים-

מר אלעד ארזי: לא בטוח שהייתי עושה עם זה.

עו"ד קובי נודלמן: ייתנו לך.

גב' רונית ד. עייאש: אני אומרת לך, מה חסר לי היום ביישוב יותר מאשר פיתוח טיילת של יער גרמניה. לי חסר מקומות לנוער, כזה שיאפשר לנו לעשות, באמת חסר לנו בפעילות הזאת.

מר אלעד ארזי: אני אעבוד על זה.

גב' רונית ד. עייאש: לא-

מר אלעד ארזי: אני לא צוחק.

גב' רונית ד. עייאש: הדבר היחידי שאני זה, זה אם אני נותנת הערות עוד מישהו, זה אומר שההערות שלי משמעותיות, אז אני מוסיפה הערה, ואומרת שמה שחסר לנו זו פעילות כזאת, מקומות שהם בשליטת המועצה, לא ב-open space שכל אחד שמגיע ברוך הבא, ואין לי עליו, כי תראו מה קרה לפארק שלנו-

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: עשינו והוא נעול. נעול למרות שאפשר היה לפתוח אותו ממזמן-

מר אלעד ארזי: אם ראש המועצה יסכים, אני אגיד לכם את דעתי על נושא הפארק, ובכלל הפארקים פה. אני חושב שיש פה תקלה, אני יכול להשתמש במילים יותר חריפות אבל-

גב' עדנה זטלאוי: אתה צריך להיזהר.

מר אלעד ארזי: בדיוק-

גב' עדנה זטלאוי: הפרוטוקול.

מר אלעד ארזי: אני זהיר, זה שלנו בתור אני קורא לזה מועצה, כולנו יחד. ולכן גם כשאני ישבתי עם ראש המועצה, אחת ההחלטות שלנו הייתה לטפל פה בפיקוח, זאת אומרת לנעול פארק בעיניי חלמאות-

גב' רונית ד. עייאש: מה זה?

מר אלעד ארזי: לא ייתכן, לא הגיוני-

גב' רונית ד. עייאש: זה לא לבעוט לעצמנו ברגל-

מר אלעד ארזי: השקענו מיליונים בפארק, אז הפתרון-

גב' רונית ד. עייאש: זה לבעוט אצלנו בראש.

מר אלעד ארזי: הוא לנעול אותו? תקלה.
לכן אנחנו נשפר את עצמנו, כדי שלא נצטרך להגיע למצב הזה, בזה אני מסכים איתן לחלוטין.

גב' רונית ד. עייאש: וזה יותר חמור, כי פרויקט כזה שעולה 3.5 מיליון ש"ח יהיה-

מר אלעד ארזי: לא עולה כלום.

גב' רונית ד. עייאש: מיליון ש"ח, אמרתי דולר?

מר אלעד ארזי: הוא לא עולה כלום.

מר כפיר מימון: הוא לא עולה לנו כלום. לנו לא עולה כלום.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, זה לא משנה רגע-

מר אלעד ארזי: הא עולה למדינה.

גב' רונית ד. עייאש: עולה, עולה, כסף בסוף מישהו מוציא, עולה 3.5 מיליון ש"ח, וברגע שהוא יאבד שליטה בלהבים ויגרום לנו מקור בעיה, ולא משנה מי הוציא את הכסף-

גב' עדנה זטלאוי: לא נוכל לסגור אותו.

גב' רונית ד. עייאש: לנו, לנו, כנציגי התושבים יגרום לנו בעיה, זה לזרוק כסף טוב על משהו שאנחנו רק נסבול ממנו, זאת הבעיה שלי. זה לא עצם העובדה שהכסף לא יוצא מאיתנו.

מר אלעד ארזי: אז קודם כל אני מסכים איתך לגמרי.

גב' רונית ד. עייאש: רגע, תשתחררו רגע מהכסף לא שלנו-

מר אלעד ארזי: אבל אני מסכים. לא, לא לשחרר, זה נושא משמעותי.

גב' רונית ד. עייאש: זה ברור, אבל אני-

מר אלעד ארזי: כי בסוף הוא יתקע לכולנו, אם יתנו ליער במודיעין ולא רוצה-

גב' רונית ד. עייאש: סבבה, אבל אני התקדמתי הלאה.

מר אלעד ארזי: אבל אני אומר דבר כזה-

מר יוסף ניסן: רונית, הזמנו שולחנות עגולים, תבואי גם את-

גב' רונית ד. עייאש: לא, רגע, רגע, זה יש לי הערה כוללת, אתה יודע את התייחסותי-

מר אלעד ארזי: רק שנייה רונית, אני עוד פעם אומר, אנחנו נוגעים פה ב-2 נקודות. אחד אז לא לעשות? התשובה בעיניי היא חד משמעית כן לעשות, כן לעשות או לא, כן לעשות. ושתיים להשתפר. זה אנחנו כמועצה צריכים לראות איך אנחנו מכינים את עצמנו. גם היום דרך אגב הייתה לי איזו שיחה, וגם התכתבויות עם פרופ' מתי ליפשיץ, שאנחנו תמימי דעים בנושא. הוא אומר לי: 'אלעד לפני שאנחנו פותחים את המקום הזה אנחנו צריכים לראות שאנחנו יודעים לנהל את המקום הזה.' ואני מסכים עם זה לחלוטין, וחלק מזה זה חיזוק-

גב' רונית ד. עייאש: זה לא מקום שאתה פותח, הוא פתוח מלכתחילה.

מר יוסף ניסן: אין בעיה, הכוונה היא-

מר אלעד ארזי: אבל עוד פעם כשאת אומרת שיבואו הרבה אנשים-

גב' רונית ד. עייאש: חסר שליטה, השכנים שגרים לפני זה...

מר אלעד ארזי: אז מה? אז מה? אז לא לעשות? אני עוד פעם שואל.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת, למה עכשיו אנחנו מפחידים את עצמנו בזה לא לעשות?

מר אלעד ארזי: לא, אני שואל מה הפתרון? מה החלופה?

גב' רונית ד. עייאש: מהבחינה הזאת כן אם זה יגרום לי לצרה, אם זה יגרום לי לצרה שהיא לא בשליטתי, לשקול את זה-

מר אלעד ארזי: אז ככה מנהלים משהו, אומרים זה משהו טוב-

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת?

מר אלעד ארזי: אני לא יודע, אני לא אעשה אותו.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל אתה גורם לך. איך אומרים אתה גורם לך לצרה, מכניס את עצמך-

מר כפיר מימון: איזו צרה?

מר אלעד ארזי: איזו צרה? אני לא מבין.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת?

מר אלעד ארזי: אם אני יודע-

מר כפיר מימון: איזו צרה?

מר אלעד ארזי: איזו צרה?

גב' רונית ד. עייאש: אני אסביר לך בדיוק איזו צרה, אני אסביר.

דוברת: סגרתם את הגנים הציבוריים-

גב' רונית ד. עייאש: מה זה, זה צרה.

מר אלעד ארזי: נכון. אז צריך לשפר, אבל התייחסנו לזה נכון?

מר כפיר מימון: אגב אני לא חושב שהיה צריך לסגור את הגנים הציבוריים.

גב' חגית מ. מימון: זה... שלכם, זה דיון אחר לגמרי.

(מדברים יחד)

מר כפיר מימון: אני לא חושב שצריך לסגור גנים ציבוריים. אז בואו נסגור גם את נמל תל אביב, למה רק את הגנים הציבוריים.

גב' רונית ד. עייאש: לא, זו בדיוק הבעיה-

מר כפיר מימון: ולא נשפץ את נמל תל אביב, נשאר אותו מחסנים מכוערים ומגעילים.

גב' חגית מ. מימון: לא סליחה, זה דיון כבר אחר.

גב' רונית ד. עייאש: לא רגע, זה דיון-

מר כפיר מימון: נשאר אותם מחסנים מגעילים, לא נעשה את להבים יפה, כדי שחס וחלילה לא מישהו ירצה לבוא לפה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל זו לא הנקודה.

מר כפיר מימון: נו מה?

גב' רונית ד. עייאש: מהבחינה הזאת חס וחלילה, ירצה לבוא לפה, כבר עשית משהו שחשבת שזה יהיה, ולא למדת על בשרך לעשות את זה אחרת. זו בדיוק הנקודה.

מר יוסף ניסן: אז בואי תעזרי לנו לעשות את זה אחרת.

גב' רונית ד. עייאש: בבקשה, אבל אתה עושה את זה הפוך.

מר יוסף ניסן: את אומרת מה לא, בואי תגידי מה כן.

גב' רונית ד. עייאש: אני תמיד אומרת מה כן.

מר יוסף ניסן: נו?

גב' רונית ד. עייאש: תמיד אומרת, עובדה שאתה מיישם את מה שאני אומרת כמה כן,

תראה איזה יופי.

מר יוסף ניסן: אבל את אומרת להעביר כסף שאי אפשר להעביר אותו למקום אחר.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא אמרתי את זה, שאלתי את זה כשאלה יוסי, אז זה אחד, אז בעניין הזה. נושא שני, עומר בנתה אגס, 3 פעמים מילתה אותו במים-

מר אלעד ארזי: היא לא בנתה אגס, היא בנתה אגמון, היא בנתה אפילו לא שלולית.

גב' רונית ד. עייאש: שלולית, אגס.

מר אלעד ארזי: היא לא בנתה אגס, זה לא נכון.

מר כפיר מימון: לא, יש לה אגס גדול.

מר אלעד ארזי: זה לא אגס.

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא היית שם.

מר אלעד ארזי: אני לא הייתי שם?

גב' רונית ד. עייאש: לא, מה זה, אז לא ראית כמה גדול זה.

מר אלעד ארזי: מה זה אגס? מה הם בנו? מה הגודל של מה שהם בנו רונית?

גב' רונית ד. עייאש: מאיפה אני יודעת.

מר כפיר מימון: יותר גדול משלנו. שנייה האגס הוא גדול-

גב' רונית ד. עייאש: האגס הוא גדול מאוד.

מר כפיר מימון: אבל רונית הוא מנותק מהיישוב שלהם.

גב' רונית ד. עייאש: אני יודעת.

מר כפיר מימון: אתה צריך לחצות כביש.

גב' רונית ד. עייאש: אני יודעת.

מר כפיר מימון: אתה לא יכול ללכת ברגל...

גב' רונית ד. עייאש: לא לזה ההערה שלי, בנתה אגס, אנחנו רק מתווכחים אם הוא גדול או קטן-

מר יוסף ניסן: אנחנו נסיק את המסקנות...

גב' רונית ד. עייאש: 3 פעמים מילאו אותו במים, זאת ההערה שלי, 3 פעמים מילאו

אותו במים, 3 פעמים כל המים חלחלו, נעלמו.

מר כפיר מימון: בסדר, אז צריך לעשות אותו כמו שצריך...

גב' רונית ד. עייאש: זה ברור שצריך לעשות את זה, וסומכים על זה שפיני גם הוא אמר, בוודאי שצריך לעשות, והוא יודע לבנות-

מר אלעד ארזי: יש אגמים נפלאים במדינת ישראל.

מר כפיר מימון: אבל הנה עכשיו באר שבע בונה את האגם הכי גדול בישראל...

מר אלעד ארזי: יש אגמים... יש בבאר שבע אחד מקסים.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר.

מר אלעד ארזי: יש גם בתל אביב 3 מדהימים.

מר כפיר מימון: אני רוצה רגע להתייחס.

מר אלעד ארזי: יש בהרצליה יפהפה.

גב' רונית ד. עייאש: זה בסדר, אני רק אומרת האם אנחנו-

מר אלעד ארזי: צריך לדעת לבצע.

גב' רונית ד. עייאש: צריך לדעת לבצע.

מר אלעד ארזי: חד משמעית.

גב' רונית ד. עייאש: זו ההערה שלי לפני.

מר אלעד ארזי: להביא קבלן שיש לו ניסיון, שיודע את העבודה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, גם פיני חשב שהוא זה, אבל 3 פעמים הוא חלחל.

מר כפיר מימון: אפשר להתייחס?

גב' רונית ד. עייאש: רגע, עוד לא סיימתי.

מר כפיר מימון: הא סליחה.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר? אז זה בעניין המים שצריך לדעת לבצע, כי בסוף זה יעמוד כפיל לבן, זה מה שקרה בסוף לאגם-

מר יוסף ניסן: ההערה במקום תיושם.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר, זה מה שקרה בסוף בעומר, זה פיל לבן היום, כי זה ריק. דבר שלישי בעניין עלויות האחזקה, אני חוששת שלא נלקחו פה נושאים של משאבות-

מר אלעד ארזי: ברור שנלקחו. למה את אומרת שלא נלקחו?

גב' רונית ד. עייאש: כי אני קוראת מה שכתוב. איפה זה נכלל?

מר רם חיון: אני התעסקתי עם זה, ואני יכול לענות לך שבדקתי עם כמה מפעילים של אגמים אקולוגיים, וכל המהות של אגם אקולוגי זה שהוא מתפעל את עצמו. הדבר היחיד המשאבה, יש משאבה אחת, כל הסיפור עובד על משאבה אחת. זה לא מסוננת-

מר כפיר מימון: מזרימה מים.

מר רם חיון: ולא עושה סירקולציה, היא פשוט מחזירה מהמורד למעלה. משאבה שעל פי הניסיון שנצבר בשוק, מחליפים אחת ל-20 שנה, יש לה צריכת חשמל אפסית זניחה, זאת אומרת שלא נרשמת, לא מרגישים אותה בכלל. אין לה תחזוקה שוטפת, אין לה תחזוקה שוטפת.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא מכירה מונחים כאלה.

מר רם חיון: משאבה חשמלית-

גב' רונית ד. עייאש: אני לא מכירה שאין לה תחזוקה ואין לה צריכה חשמל-

מר רם חיון: פשוטה ברמת-

גב' רונית ד. עייאש: אני לא מכירה.

מר רם חיון: רגע שנייה, משאבה חשמלית ברמת המשאבות שיש היום בבריכות אינטקס ביתיות, קצת בסדר גודל יותר גדול, את אלה לא מתחזקים, אין שום דבר, מחברים לחשמל מתח נמוך, צריכה נמוכה, וזה משאבות שמחזיקות למעלה מ-20 שנה. זה נבדק מול מפעילים של אגמים אקולוגיים דומים, ולכן זה לא צוין שם.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא מכירה מונחים כאלה, ואני בעולם התעשייתי, אני לא מכירה, שזה לא צורך ולא עושה ואין לו חשמל.

מר אלעד ארזי: בסדר, זה המצב.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק, לא מכירה.

מר אלעד ארזי: את מוזמנת להתקשר כמו שאנחנו עשינו למפעילים של אגמים אקולוגיים, ואם תביאי לנו נתונים אחרים, אנחנו נשמח לבחון אותם.

גב' רונית ד. עייאש: אוקיי.

מר יוסף ניסן: טוב, כן?

מר כפיר מימון: אני חושב שקודם כל זה יוזמה מבורכת, זה שיוזמים משהו זה בכלל מבורך.

מר אלעד ארזי: תודה.

מר כפיר מימון: הרעיון לכשעצמו התכולה שלו גם נראית טובה. גורמים להשקיע 3.5 מיליון ₪ ביישוב, זה בכלל מצוין. ואם זה יבוא לפה אנשים, אז שיביא אנשים. הילדים שלנו יראו אנשים אחרים קצת, קצת שונים מהלהביסטים. מה שכן חייב להגביר את האכיפה, זה חייב להיות. זאת אומרת כל התנהגות לא משנה של מי, גם של תושב וגם של אורח, שלא יעמוד במה שאנחנו רוצים שהיישוב הזה יתנהל, אז צריך לאכוף את זה. זה צריך להיות, זה כן צריך להגיד את זה. אבל אנחנו לא צריכים לחשוש מכל מיזם שאנחנו עושים עכשיו שזה יתחיל להביא לפה- אפשר אגב אני חושב שאפשר לחשוב גם שזה יכול להיות יישוב רק לישון בו, זה גם בסדר. שבאים ישנים, יש יישובים כאלה. אבל זו דעתי, אני חושב שזה מבורך, וכן ירבו.

גב' עדי זנד: אפשר להתייחס?

מר יוסף ניסן: אוקיי תודה, כן.

מר אלעד ארזי: גם עפר רצה להגיד משהו.

גב' עדי זנד: קודם כל גם אני-

פרופ' עפר לוי: ביקשתי, אני גם רק יכול לברך על היוזמה בפיתוח היישוב, על כל החשיבה והגישה סביבתית ואקולוגית, וכמובן על גיוס הגורמים השונים שיביאו את הכסף, שבאמת עד שזה נתפר, קק"ל, גרמניה, מכל מקום אפשרי, אז לגמרי שאפו לכל העוסקים במלאכה.

מר כפיר מימון: הא אולי עוד דבר, סליחה עפר. רק אולי עוד דבר אחד שאולי צריך לשקול להוסיף, זה להוסיף אולי כיתת לימוד ביער, לחבר את בית הספר היסודי שקצת ייצאו מהאווירה הזאת של כיתות סגורות, קצת ללמוד בטבע, לחפש את התכנים גם, בטח עדי יכולה לעזור עם זה. אבל לדעתי כיתת לימוד, צריך להבין אם היא כיתת לימוד כל השנה, כיתת לימוד קיץ או חורף, אבל לדעתי גם לחבר את ה-

מר יוסף ניסן: ... דיברנו ללמד על האקולוגיה שם.

פרופ' עפר לוי: אני מברך גם על הקיום של השולחנות העגולים, אני חושב שמאוד חשוב להיות קשובים, לשמוע, להתחשב. אני ראיתי שהיה חשש שתהיה תאורה 24 שעות, עכשיו אני מבין גם, נרגעתי שזה לגמרי לא המצב, אז גם מאוד חשוב בעיניי השיתוף וגם האזנה גם לציבור והתייחסות, ואני רואה גם שיש גם התייחסות גם גמישות... גם על זה.

מר כפיר מימון: ושתייה, אין היום שתייה שם.

מר אלעד ארזי: יש סגור, זה חלק...

מר יוסף ניסן: כן עדי.

גב' עדי זנד: כשזה מגיע אני כבר שכחתי. קודם כל אני חושבת שזה מצליחים לגייס ולהביא כספים ממערכת ציבורית במדינת ישראל, במערכות ציבורית במדינת ישראל ולגייס אותם לטובת האינטרסים של היישוב, זה דבר מבורך, כן ירבו, וככול שתצליחו להביא יותר מבחוץ ולהשאיר את הכסף של הבית בבית, זה יהיה מצוין. אז אני באמת מברכת, אני מצטרפת להתלהבות סביב העניין הזה של גיוס ממקורות

חיצוניים, ומגופים שנרתמים לפרויקט. אני חושבת שצריך להתכונן טוב טוב לחלק, לצפות את העתיד, לצפות את פני העתיד. לא ממקום מקטרג אלא דווקא ממקום שככול שאתה יודע לצפות מה מחכה לך, אז אולי-

גב' עדנה זטלאוי: יהיה לך כלים.

גב' עדי זנד: יהיה לך כלים להתמודד עם זה. אני יכולה לחשוב על הרבה מאוד דברים. אני לא חושבת מזה שילדי להבים יפגשו ילדים אחרים, ממש לא. אבל אני כן חושבת מהתנהגויות שדרך אגב יכולות לבוא גם מילדי להבים. גידלתי פה 4 ילדים, חלקם היו בתקופות מאוד סוערות של ונדליזם פה ביישוב.

גב' עדנה זטלאוי: לגמרי.

גב' עדי זנד: אתה צוחק כי אתה יודע על מה אני מדברת. אתם שייכים לאותו גיל. אז אני אומרת גם ילדי להבים הטהורים התמימים ובני הטובים יודעים לעשות מעשים, ראשם היצירתי ברוך השם עובד לכל הכיוונים. וכשצריך לחשוב לא צריך לחשוב רק על הילדים שמגיעים מיישובי הסביבה ממקומות אחרים, צריך לחשוב גם על ילדינו שרק מחפשים מקומות מהסוג הזה, כדי לעשות דברים נחמדים. אז קודם כל באמת בעניין הזה של איך אנחנו שומרים על זה שזה לא יהפוך להיות, סליחה על הביטוי קן צרעות, במובן הכי בוטה מסמים ואלכוהול ודברים אחרים. הדבר השני, טריוויאלי יתושים. לא יודעת אין, יודעת ביישוב שלנו יש.

מר אלעד ארזי: אין באגמים אקולוגיים יתושים. זה נבדק.

גב' עדי זנד: זה נכון שזה מה שאומרים, אבל היתושים לא יודעים את זה.

מר אלעד ארזי: זה לא מה שאומרים, זה מה שבדקנו.

גב' עדי זנד: היתושים לא תמיד יודעים את זה. אני נותנת את זה-

מר יוסף ניסן: הדגים, הדגים יודעים את זה.

גב' עדי זנד: דגים דרך אגב נאכלים על ידי החתולים, שתדעו לכם.

גב' עדנה זטלאוי: וגם בני אדם.

גב' עדי זנד: לא חשבת על זה, אבל באופן עקרוני הדגים וכל... נאכלים על ידי חתולים. החתולים מהר מאוד לומדים להגיע אליהם לאכול. אבל אני מסתכלת על דברים שבאמת, מה שנקרא יחסי גומלין אדם סביבה. ביחסי גומלין אדם סביבה יש מרכיבים שצריך לקחת אותם בחשבון. כמו למשל הפרעה לתושבי סייפן גובל שמה.

גב' עדנה זטלאוי: סייפן עדעד ורד.

גב' עדי זנד: משהו קצת אני עוד זוכרת.

גב' עדנה זטלאוי: הרדוף, דגנית, גומא.

גב' עדי זנד: צריך לחשוב על זה. צריך לחשוב על זה, כי זה כן יהיה מקום שיבואו אליו. תחשבו אני נותנת לכם את ההקבלה הקטנה, כשעוד החלמוניות היו בשיא

הכיף, לפני שהרסו לנו את האתר של החלמוניות מה היה קורה פה בסופי שבוע, כשאנשים היו מגיעים מכל הארץ, וזה היה מבורך, אבל הם התאספו, חלקם נכנסו לתוך היישוב, חלקם ישבו בחניון של הצבא של החיילים, חלקם ישבו שם זה יהפוך להיות מקום חניה בדרך מ... ול.. להרבה מאוד, אנחנו צריכים לקחת את כל הדברים האלה בחשבון, ולתמחר אותם מראש, כי זה בסופו של דבר יהיה חלק מהאחריות שלנו. ושלא אחר כך אנחנו נבכה ונגיד יצאנו עם משהו של 2,000 ש"ח לחודש והגענו למשהו של 30,000 של"ח בחודש. אני בטוחה שאתם עושים חשיבה, אני בטוחה שחשבתם על הרבה דברים, אני מקווה שתחשבו גם על זה, וחוף מזה אני רוצה לאחל לדני בהצלחה, נראה לי שאם חסר לו קצת במרדפים, אז עכשיו הוספנו לו עוד קצת לכיף.

מר יוסף ניסן: דווקא הקלנו עליו.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אם תהיה תאורה ומצלמות, רוב הגנבים באים אלינו מהכביש, וחוצים את היער.

גב' עדי זנד: אני רק חייבת להגיד לך דבר אחד קטן, גיסי וגיסתי גרים ברחוב סייפן, אחת הגניבות הכי מפוארות שהייתה בלהבים הייתה בערב יום כיפור שנכנסו להם, הרימו להם את המכוניות מתוך החנייה- ככה שלפו אותם ויצאו ישר אל תוך היער, אז זה אחת הגניבות הכי מפוארות שהיו וזה נכון.

מר דני מלכה: המון שנים זו הייתה השיטה.

גב' עדי זנד: זה היה פשוט מדהים. 2 מכוניות שעמדו...

גב' עדנה זטלאוי: לא הניעו אותם, פשוט הרימו אותם.

מר יוסף ניסן: יש עוד שאלות חברים?

גב' רונית ד. עייאש: כן, עוד אחת, כמה זמן הפרויקט?

מר אלעד ארזי: 18 חודש.

גב' עדי זנד: כמה?

מר אלעד ארזי: 18 חודש.

גב' רונית ד. עייאש: ומתי הוא מתחיל?

מר אלעד ארזי: אנחנו עכשיו מחכים לגמור את כל הפינות עם קק"ל ורשות הניקוז.

גב' רונית ד. עייאש: לא, יש תכנון?

גב' עדי זנד: צריך קבלן.

גב' עדנה זטלאוי: בטח.

מר אלעד ארזי: בטח, בטח, איזו שאלה.

גב' רונית ד. עייאש: וייצא מכרז, איך זה-

מר אלעד ארזי: מה שחסר כרגע אנחנו בודקים עכשיו מול קק"ל האם צריך לעשות שינוי תב"ע או שקק"ל יאשרו את זה בלי שינוי תב"ע. זה יכול להאריך את זה בחצי שנה, אז אנחנו מחכים לתשובה, הם הבטיחו תוך שבועיים תשובה.

פרופ' עפר לוי: האם יש אפשרות להשתמש ב-

מר יוסף ניסן: אגב בגלל האגם לא בגלל התאורה.

מר אלעד ארזי: בכלל האגם, התאורה תתחיל, זה משהו שיתחיל-

מר יוסף ניסן: כן, זה אפשר להתחיל מיד.

גב' עדי זנד: למה שינוי תב"ע? הרי זה יער.

מר אלעד ארזי: לא משנה.

גב' עדי זנד: הא בגלל האגם?

מר אלעד ארזי: בשביל האגם כן.

פרופ' עפר לוי: האם יש אפשרות להשתמש בתאורה שעושה שימוש באנרגיה סולרית?

מר אלעד ארזי: אני לא יודע, צריך לראות.

פרופ' עפר לוי: כי יש פה גם איזה שהוא משהו גם מסר סביבתי-

מר אלעד ארזי: צריך לבדוק את זה.

פרופ' עפר לוי: גם עניין של תחזוקה שוטפת.

מר אלעד ארזי: אני אבדוק את זה.

גב' עדי זנד: הנה אני רואה שגם פה יש מצלמות.

מר אלעד ארזי: זה לא התוכניות כרגע, ולזה יש תכניות מפורטות.

גב' עדי זנד: תאורה ומצלמות.

גב' עדנה זטלאוי: כן, הוא אמר את זה הרגע.

מר יוסף ניסן: בכל מקרה התאורה תהיה בלד.

גב' עדנה זטלאוי: יוסי הרגע אמר תאורה ומצלמות.

גב' עדי זנד: לא שמעתי.

מר יוסף ניסן: טוב אלעד משוחרר.

מר אלעד ארזי: תודה רבה.

מר כפיר מימון: תודה לך.

מר אלעד ארזי: תודה לכם.

***** מר אלעד ארזי יוצא מהשיבה *****

לסעיף 1 - אישור פרוטוקול ישיבה 5/2020.

מר יוסף ניסן: טוב חברים נגיע לנושאים שעל הפרק. סדר היום סעיף מספר 1 זה אישור פרוטוקול ישיבה 5/2020, מי בעד אישור פרוטוקול? פה אחד עפר?

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול ישיבה 5/2020.

לסעיף 2 - דיווח ראש מועצה (כולל עבירות פע"ר).

מר יוסף ניסן: דיווח ראש מועצה כולל עבירות פע"ר, נתחיל בעבירות פע"ר. קודם כל אני רוצה לומר לכם שבאפריל מאי ויוני לא הייתה אף פריצה ואף גניבת רכב בלהבים, שזה אירוע לדעתי היסטורי.

מר דני מלכה: יולי, גם יולי.

מר יוסף ניסן: יולי יש לנו גניבת רכב 1.

מר דני מלכה: שהיא ב-

מר יוסף ניסן: שהיא כן, אבל זה גם כן.

גב' רונית ד. עייאש: לא הבנתי, בפעם קודמת ישב פה הזה והציג לנו את הגרפים, היה מנהל מחוז.

מר דני מלכה: מפקד התחנה.

גב' רונית ד. עייאש: מפקד התחנה סליחה, התלהבתי בדרגה.

מר יוסף ניסן: הבעיה שלנו הייתה בינואר פברואר ומרץ, זה עיקר ה-

גב' רונית ד. עייאש: אבל הוא הציג נתונים שהיו, רק אתה בחרת עכשיו 3 נושאים שלא היו בהם, כי היה-

גב' עדנה זטלאוי: 3 חודשים.

מר יוסף ניסן: לא, רק ב-3 חודשים. 3 חודשים היו.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא היה 0 בשלושת החודשים האלה במה שהוא הציג.

עו"ד קובי נודלמן: קורונה.

מר יוסף ניסן: אלה הנתונים-

מר דני מלכה: יש את הנתונים מולך יוסי.

גב' רונית ד. עייאש: המצגת שהצגתם-

מר יוסף ניסן: בסדר, בואו נדבר על העיקר.

מר דני מלכה: חברים בסך הכול ב-4 חודשים היו 4 או 5-

מר יוסף ניסן: בואו נגיד ככה ביולי הייתה לנו גניבת רכב 1-

גב' עדנה זטלאוי: שהוא אמר גם היא-

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה לא הבעיה... להגיד שלא היה בו-

מר יוסף ניסן: שנייה, שנייה, תני לי לסיים. באוגוסט היה לנו התפרצות לדירה אחת, 2 כלי רכב ופריצה לרכב עוד 1, זה 4 אירועים סך הכול.

מר דני מלכה: ו-1 ביולי.

מר יוסף ניסן: אולי בגלל זה את, היה חודשיים האלה שכן היה בהם, זאת אומרת יולי ואוגוסט כן היה בהם אירועים, במיוחד בתחילת אוגוסט, שזה גם מסביר את הזה שהוא דיבר על זה. בשורה התחתונה בהשוואה לשנה שעברה, שהיו באותה תקופה מקבילה אשתקד 79 אירועים, אנחנו עומדים על 57 אירועים השנה.

מר דני מלכה: זה 18%.

מר יוסף ניסן: וזה 18% ירידה עד עכשיו, אם נמשיך בקצב הזה, אנחנו נעמוד ביעד שלנו ואפילו נעבור אותו.

גב' עדי זנד: הלוואי.

מר יוסף ניסן: זה נושא של עבירות הפע"ר. היום פתחנו את שנת הלימודים, סך הכול היה בסדר. קיבלנו הרבה מחמאות על הכניסה שהייתה מופתית, באמת מסודרת. גם מדדו חוס וכל הנושא של הצהרת בריאות.

עו"ד קובי נודלמן: יש אפליקציה.

מר יוסף ניסן: מגיע גם עוד פעם מילה טובה לצוות האחזקה שלנו, עברנו את כל שיפוצי הקיץ בצורה חלקה, עמדנו בכל היעדים, כולל גני ילדים, כולל בית הספר. באמת עשו עבודה נהדרת. אגב פתחנו עוד גן ילדים, גן חובה. זה הגן הרביעי והגענו למספר, זאת אומרת היה מזל שהגענו למספר ועברנו אותו אפילו, שאפשר עוד תקן מכל המשתמע, ובסך הכול עברנו יום יחסית חלק. כמובן כל הנושא של הקפסולות וקורונה,

יש קצת חוסר ודאות אבל אנחנו ככה מנסים לתת מענה. למשל הורים שהיו מביאים את הילדים שלהם ב-8:00 בבוקר, עכשיו נאלצים להביא אותם ב-10:30 והם כבר עובדים, אז מי יישא בעלויות האלה ובהסעות, זה עוד משהו שאנחנו כרגע לקחנו על עצמנו, אנחנו נדע מה היקף העניין ואיך אנחנו מתארגנים לימי הלימודים, ואז נוכל גם לתת מענה טוב יותר. אבל כרגע המועצה נותנת את העלות של ההסעות האלה. אני חושב שזה נכון וראוי.

גב' עדי זנד: זאת אומרת שבסביבות 10 בבוקר יש הסעה שמסתובבת בלהבים?

עו"ד קובי נודלמן: מחזירה ומביאה.

גב' בתיה הרפז: ב-9:15 יש איסוף, 10:45-

עו"ד קובי נודלמן: אבל זה זמני, עכשיו הרגע יושבים על תכניות.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: רציתי לגעת בנושא של ועדת ביטחון, בנושא המכרז שיצא בנוגע למצלמות. קודם כל אני רוצה שתדעו, יש פה גם איזה חוסר הבנה, גם של החברים עצמם. בואו אני אקריא לכם מה כתוב בצו המועצות המקומיות. ועדת ביטחון – "במועצה מקומית שבה נתכונן משמר ביטחון אזרחי, כמשמעותו לפקודת המשטרה, תוקם ועדת ביטחון אשר תייעץ ותסייע למשטרה בעניין המשמר האזרחי." זה למעשה תפקיד הוועדה, ועדת ביטחון. אני רציתי ככה קצת להרחיב את היריעה ולשתף את חברי המועצה גם במכרז הזה, להציג להם מה הולך להיות, בכל זאת ועדה, למרות שלא היינו חייבים.

גב' עדי זנד: חברי הוועדה לא חברי המועצה.

מר יוסף ניסן: חברי הוועדה כן. חברי הוועדה למרות שלא היינו חייבים. למכרז הזה נבחר יועץ שמקבל עשרות אלפי שקלים, איש מקצוע מהרמה הכי גבוהה בארץ לדעתי, וכבר אישרו את זה כמה גורמי מקצוע. ולמרות זאת אז עלה מתוך הוועדה ברגע שיש יועץ שהוא זה שמוביל את המכרז ויש לו אולי כל מיני כיוונים שהם לאו דווקא לטובת היישוב והצרכים, ראוי שיהיה עוד עין בוחנת לדבר הזה והסכמנו, ולקחנו עוד יועץ שרק יעבור על המפרט שלו ויעיר את ההערות שלו. הם גם נפגשנו ביניהם, היועץ השני גם החמיא ליועץ הראשון, היה נראה שזה בסדר, וגם המכרז יצא לדרך. ואז התגלה שהיו כמה הערות של היועץ השני שלא נכנסו ולא תוקנו. הייתה שם איזה חוסר סנכרון מלא ביניהם, בואו נאמר את זה ככה, אבל בסופו של דבר גם היועץ השני הוא לא דבר שהיינו צריכים לקחת אותו, וישבנו גם עם חברי ועדת מכרזים, הסברנו להם את זה. בסופו של דבר חברי הוועדה הרגישו שלא שיתפו אותם מספיק בנושא של המצלמות. ואני רוצה שתבינו, הנושא של המצלמות הוא רק הנושא הטכני של איזה מצלמות ואיזה ציוד יותקן כאן, זה הכול. זה לא האסטרטגיה, זה לא על איפה, זה לא מיקומים, זה לא כלום. זה איזה סוג מצלמות ואיזה טכנולוגיה אנחנו צריכים וזהו. בסופו של דבר המכרז יצא לדרך, וכרגע אנחנו מתנהלים במתווה הזו. חברי הוועדה התפטרו, לדעתי שלא במקום, ואני לא רוצה גם להרחיב בעניין הזה. דני יש לך משהו לומר?

מר דני מלכה: אני חושב שכל התהליך שעשינו, וחלק מחברי הוועדה היו שותפים גם לתהליך של יציאת המכרז ונפגשו עם היועץ, מספר חברים שהוועדה הכשירה אותם לשבת עם היועץ ולתת את ההמלצות שלהם, ומסיבות שאני באמת לא יודע, הם החליטו

לעשות את הצעד שהם עשו. אני חושב שהיועץ, אנחנו בחנו אותו, יש לו ניסיון רב בעיקר במועצות ובערים בארץ, הוא עשה המון פרויקטים. ומה שחשוב שלצורך העניין הטענה המרכזית של חברי הוועדה, מה שחשוב שבאמת, כפי שיוסי ציין, שזה מכרז טכנולוגי בלבד. ברגע שיש זכיין אפשר לבוא ולשלב את הייעוץ האסטרטגי לצורך העניין, ולבוא ולהגיד תשימו את המצלמה דווקא ברחוב ורד בנקודה כזאת וכזאת, כי היא תוכל לתת מענה לגזרה כזאת ואחרת וכו'. אבל הם בחרו לעשות את הצעד הזה, ואני באמת באמת, מפתיע. עשינו מכרזים דומים בעבר, חברי ועדת הביטחון הצגנו להם את המכרז, ויצאנו לדרך.

גב' עדי זנד: אני רוצה ברשותכם להתייחס לזה. מכיוון שיוסי מספר את הסיפור מנקודת המבט שלו, אני רוצה רגע להוסיף את נקודת המבט. אני חברה בוועדת מכרזים. עפר, שלומי ואני חברים בוועדה הזאת. למעשה אנחנו נחשפנו לכל הסיפור הזה כאשר חברי ועדת ביטחון-

גב' עדנה זטלאוי: חלק מהם.

גב' עדי זנד: המתפטרים, חלק מהם, בהתפטרותם ביקשו גם להעביר לחברי ועדת מכרזים את מכתבי ההתפטרות שלהם. זה היה המקום שבעצם אנחנו כחברי ועדת מכרזים נחשפנו למשהו שהתחולל בוועדת ביטחון. ומהמקום הזה מצאנו לנכון שאם יש 4 חברי ועדת ביטחון, שמסיבות שלא היו ברורות לנו, בחרו להתפטר, ולא רק להתפטר אלא להתפטר בצורה מאוד מאוד, עם מכתבים מאוד קשים, ביקשנו מראש המועצה וביקשנו מעפר שהוא יו"ר הוועדה שלנו לזמן את חברי הוועדה המתפטרים, חברי ועדת הביטחון המתפטרים, כדי שאנחנו חברי ועדת מכרזים נבין למה בכלל זה הובא לפתחנו, מה קרה בדרך שזה הובא לפתחנו. אני חייבת להגיד שאני לא מכירה את כל חברי ועדת הביטחון, אבל את אלה שאני מכירה הם אנשים מאוד מאוד מאוד רציניים, ומאוד אחראיים שאני חושבת שאם אני אזכיר אפילו רק אחד השמות, תהיה פה הסכמה גורפת שזה לא משהו שהוא אפשר לא להתייחס על דבריו. אני מדברת על שלום שרעבי, שאני מניחה שחלק גדול מכם מכירים אותו. מה שקרה בפועל זה שחברי ועדת מכרזים נפגשו עם חלק מחברי ועדת הביטחון, בהשתתפות כמובן היועץ המשפטי וראש המועצה ועדנה, ואת מי פספסתי אני לא זוכרת.

מר יוסף ניסן: המבקר.

פרופ' עפר לוי: המבקר והיועץ למכרז.

גב' עדי זנד: הא והמבקר ומי?

פרופ' עפר לוי: היועץ של המכרז.

גב' עדי זנד: והיועץ של המכרז כן. המכרז כבר באוויר. למעשה בעוד כמה ימים כבר צריכים-

גב' עדנה זטלאוי: ביום ראשון.

גב' עדי זנד: ביום ראשון הוא אמור להיות מוגש-

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

גב' עדי זנד: ומרגע זה שהוא מוגש אם לא עוצרים אותו אז, בשביל לעצור

אותו אחר כך כבר צריך יהיה מאמצים הרבה יותר מרכזיים. אנחנו חברי ועדת מכרזים ביקשנו לא למהר-

פרופ' עפר לוי: אני מבקש גם לא לדבר בשם כולם.

גב' עדי זנד: סליחה.

פרופ' עפר לוי: בסדר? זה את ושלומי, אני קיבלתי את הפניות, זימנתי, ניסיתי ללמוד-

גב' עדי זנד: אתה לא צריך להתרגז עפר.

פרופ' עפר לוי: לא, את מדברת גם בשמי, אנחנו.

גב' עדי זנד: נכון, בסדר.

פרופ' עפר לוי: אני רציתי ללמוד את העובדות, ואני חושב שצריך להיות טיעון ענייני מה לא היה בסדר. מה לא היה בסדר, איזה פגם היה במכרז, כמה שניסיתי לברר, הבנתי כמה דברים, הבנתי קודם כל שזה לא מתפקידנו להיות מעורבים בשלבים של תכנון המכרז-

דוברת: נכון.

פרופ' עפר לוי: למרות שהופעלו עליי לחצים-

דוברת: נכון.

פרופ' עפר לוי: זה אחריות שלך, אתה מסתיר מידע, לא משנה מה.

גב' עדי זנד: מי?

פרופ' עפר לוי: מי את יודעת, את גם בקבוצה.

(מדברים יחד)

פרופ' עפר לוי: לא, אבל את מדברת בשם כולנו, אני קיבלתי את הפנייה ודאגתי לקיים פגישות ולשמוע את הדברים-

גב' עדי זנד: קיבלתי את ה-

פרופ' עפר לוי: ואני חושב שכל הטענות של מה שלא היה בסדר, צריך להיות מבוסס על טיעונים ענייניים, מה לא היה בסדר.

גב' עדי זנד: עפר קיבלתי את התיקון.

פרופ' עפר לוי: תודה.

גב' עדי זנד: בסדר?

פרופ' עפר לוי: בסדר.

גב' עדי זנד: קיבלתי את התיקון. אבל נקטע לי גם חוט המחשבה, שזה גם בסדר.

גב' עדנה זטלאוי: אם לא נעצור-

גב' עדי זנד: לפחות חלק מחברי ועדת מכרזים שזה אומר שלומי ואני נדייק, אמרנו שאין טעם להיחפז, אפשר רגע להשהות או להרחיק את מועד הגשת המכרז, כדי שיהיה זמן לפחות שיישמעו הטיעונים כמו שצריך של חברי ועדת הביטחון, כי הישיבה עם חברי ועדת הביטחון נקבעה מהרגע לרגע, חלקם יכלו להופיע, חלקם לא יכלו להופיע.

גב' עדנה זטלאוי: וחלקם היו בטלפון.

גב' עדי זנד: וחלקם היו בטלפון. אחד היה בטלפון, אחד היה איתנו, ו-2 לא היו בכלל. זאת הייתה בקשה של שלומי ושלי, ובזה בעצם אלא אם כן אני טועה, הסתיימה הישיבה. אני לא צריכה להגיד את עמדתו של היועץ המשפטי, הוא יכול להגיד אותה לבד. והסיטואציה כרגע, לפחות מנקודת המבט שלי הייתה, שאם יש חברי ועדה, אם מכנסים ברשות הזאת ועדות, אז מתייחסים, אז רוצים באמת שאנשים יהיו משמעותיים, לא מביאים אותם כעלה תאנה. אני מניחה ש-, ויסלח לי קובי אם אני אגיד עכשיו משהו שירגיז אותנו, אני מניחה שכשקובי מכנס את חברי ועדת חינוך, הוא כן רוצה לקחת בחשבון ואני לא בטוחה שהתפטרות גורפת של חברים מרכזיים הייתה גורמת לך איזה שהוא רוגע.

עו"ד קובי נודלמן: ברור שלא.

גב' עדי זנד: אז אני אומרת, בואו אנחנו מנהלים פה יישוב שיש בו אנשים בעלי ידע, ניסיון והבנה, ואנחנו שמחים שחברי הוועדות הם אנשים מהציבור שכן רוצים לקחת חלק, אני חושבת ושוב אני אומרת את זה רק בשמי, שכש-4 חברי ועדה מתפטרים בקול רועם כל כך, צריך לנסות רגע לעצור ולהבין מה קרה, כי זה לא סתם. זהו אין לי יותר מה להגיד על הנושא.

מר יוסף ניסן: אבל עדי, אני רוצה להתייחס. אנחנו עשינו עצירה, שמענו אותם, קראנו את המכתבים, העברנו ליועץ המשפטי, היועץ המשפטי אומר ש-

עו"ד יגאל ברק: מה שאני אמרתי ואני גם אומר עכשיו, לא הייתה סיבה שהצדיקה דחייה במכרז. שוב עלו דברים שהיו קשורים לתהליכים שנטען שהיו צריכים להיעשות בשלב הרבה יותר מוקדם. עכשיו מעבר למה שראש המועצה אמר זה לא באמת... ועדת ביטחון לדון בדברים האלה, ומעבר לזה שזה עניין טכני וכל הדברים שהועלו, בסופו של דבר הסמכות לפרסם את המכרז היא של ראש המועצה, והוא פרסם את המכרז. וזהו, זאת אומרת אין כאן, אני אומר אין פה איזה משהו, לא היה איזה משהו שאנחנו אומרים שהיה פגם בתהליך. אם היה פגם בתהליך, היה מקום לדבר על זה. אבל מבחינה משפטית לא היה פה אפילו... בתהליך. ולכן לא הייתה הצדקה לדחות את המכרז. מה גם שמועד הישיבה היו למעלה משבועיים... מכרז...

גב' עדי זנד: שמה?

עו"ד יגאל ברק: למרות שהישיבה לא... מכרז-

גב' עדנה זטלאוי: נכון היו שבועיים בערך.

גב' עדי זנד: היו שבועיים אבל לקחנו בחשבון שראש המועצה היה בחופשה-

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

גב' עדי זנד: וחבר מועצה היה בחופשה, זאת אומרת שוב זה בסדר. תראו בכל ארגון ראש הארגון הוא זה שבסוף חתום.

עו"ד קובי נודלמן: אבל כן לי חשוב, אני לא הייתי בישיבה, כן לשמוע ממך למה אתה חושב, מה תפקיד ועדת הביטחון.

מר יוסף ניסן: הנה אני הקראתי, הקראתי.

(מדברים יחד)

גב' עדנה זטלאוי: זה התפקיד בחיקוק לא יעזור.

גב' עדי זנד: אתה יודע מה זה אפילו מעליב אם אנחנו מתייחסים לחברי ועדות ככה.

(מדברים יחד)

גב' עדנה זטלאוי: זה התפקיד בחיקוק עדי, זה שלא התייחסו אליהם אף פעם לפי החיקוק, זה גם נכון.

מר יוסף ניסן: אומר דני, מעולם מעולם הנושא של מצלמות לא עלה בוועדה, לא עלה בוועדה.

גב' רונית ד. עייאש: כי לא עשית-

מר יוסף ניסן: היה, היה.

גב' רונית ד. עייאש: לא היו... כאלה של מיליון ₪.

מר יוסף ניסן: היה, היה מיליון ₪.

(מדברים יחד)

מר דני מלכה: למה את אומרת דברים לא מדויקים.

מר יוסף ניסן: כן.

מר דני מלכה: המכרז האחרון שיצא 700,000 ₪, כשהתחלנו מצלמות ביישוב.

מר יוסף ניסן: לא היו מצלמות בתקופה שלי.

גב' עדנה זטלאוי: להיפך בתקופה שלך היו מצלמות.

(מדברים יחד)

מר דני מלכה: זה לא היה באוויר. וחברים אני חוזר ואומר, החברים כן היו שותפים. אל תמשכו אותי בלשוני, אני לא רוצה להיכנס לדברים לא נעימים.

עו"ד קובי נודלמן: לא, אבל אל תמשוך גם אותנו, כי להם יש הרבה מה להגיד בעניין הזה. ואני חושב שלא נתנו להם מקום להגיד. וזה לא נכון לבוא ולהגיד-

גב' רונית ד. עייאש: אתה מסרס את-

עו"ד קובי נודלמן: זה לא נכון לבוא ולהגיד, אבל אם היועץ המשפטי פה אומר לפרוטוקול שאין להם say בכלל, אז אני רק רוצה לשמוע את זה ושיירשם.

עו"ד יגאל ברק: אז אני אומר, רשמית משפטית מה שיוסי הקריא, זו הסמכות של ועדת ביטחון, זהו זה מה שמוגדר בחוק. אם רוצים וולונטרית להתייעץ איתם מעבר לזה-

עו"ד קובי נודלמן: אז למה מראש בכלל מביאים אותם-

גב' רונית ד. עייאש: יש לי שאלה, מה הסמכות של ועדת חינוך? בוא נעבור, הא יש בעצם... ועדות.

גב' עדנה זטלאוי: ועדת חינוך היא לא ועדת חובה.

מר שמואל לבניא: יגאל, תוריד קצת את המסכה, לא ישמעו אותך, אתה לא ברור.

עו"ד יגאל ברק: אני אומר וולונטרית אם רוצים להתייעץ איתם בעוד דברים לשתף אותם, זה כמובן בסדר. אבל אם לא עשו את זה או עשו את זה במידה שהיא לא מוצאת חן בעיניהם, בוודאי לא מגיע לכדי פגם שאחרי זה צריך בגללו לבטל או להשהות מכרז.

עו"ד קובי נודלמן: לא עניין של פגם, נתונים פשוט זה הכול.

מר יוסף ניסן: טוב, יש לי עוד נושא של ועדות, יש ועדות שהם לא חובה-

גב' עדנה זטלאוי: רגע שנייה, אתה עדיין בדיווח?

מר יוסף ניסן: כן. אבל זה החלטה שאני רוצה להעביר של סגירת הוועדות. יש 2 ועדות שהם ועדות וולונטריות שהם לא מתכנסות, זה ועדת טקסים וסמלים וועדת בריאות. אז ברשותכם אנחנו-

גב' רונית ד. עייאש: יש פה נושא שלם שאני ביקשתי, ועדות המועצה.

מר יוסף ניסן: הא בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: זה בהקשר הזה.

מר יוסף ניסן: אז בסדר, גם בסדר. אז ברשותכם נעלה את זה להצבעה, רק לסגור את הוועדות האלה, כי חבל שזה יופיע-

גב' עדנה זטלאוי: כן, אין טעם שתהיה ועדה שאין לה תכלית.

מר יוסף ניסן: כן, אין טעם. בסדר?

מר כפיר מימון: על מה בדיוק מצביעים?

גב' עדנה זטלאוי: על ביטול 2 ועדות.

מר יוסף ניסן: ביטול 2 ועדות, שהם ועדות רשות.

גב' רונית ד. עייאש: איזה ועדות?

עו"ד קובי נודלמן: בריאות ו-

גב' עדנה זטלאוי: סמלים וטקסים ובריאות.

פרופ' עפר לוי: ... בריאות אבל יש קורונה בתקופה הזאת-

גב' עדנה זטלאוי: יש ועדת קורונה.

עו"ד קובי נודלמן: יש ועדת קורונה.

פרופ' עפר לוי: כן.

גב' עדנה זטלאוי: זה מיותר את ועדת בריאות.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: ומי לוקח במקום של טקסים וסמלים?

גב' עדנה זטלאוי: לא צריך.

גב' ברוריה אליעז: מה זה לא צריך? אין לנו טקסים? כרגע יש קורונה.

מר יוסף ניסן: זה לא מגיע לוועדה, זה לא מגיע לוועדה שאת צריכה לדון בזה.

גב' ברוריה אליעז: אז אני שואלת מי מטפל.

מר יוסף ניסן: תהיה ישיבת מועצה.

גב' עדנה זטלאוי: על איזה טקסים את מדברת?

גב' ברוריה אליעז: ... טקסי יום העצמאות-

גב' עדנה זטלאוי: יש לזה נוהל קבוע.

מר יוסף ניסן: יש לזה נוהל קבוע לא צריך ועדה בשביל זה.

גב' עדנה זטלאוי: לא צריך ועדה, ועדה לא תקבע.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי, אז למה המציאו אותם?

עו"ד קובי נודלמן: כדי שנוותר.

מר יוסף ניסן: אנחנו מתקנים את הטעות... טוב, אז פה אחד? כולם ל-

גב' עדנה זטלאוי: ביטול.

מר יוסף ניסן: ביטול 2 הוועדות.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר ביטולן של ועדת טקסים וסמלים ושל ועדת בריאות.

מר יוסף ניסן: אני רוצה להתייחס לעוד נושא. אני מאוד חושב שקבוצת הוואטסאפ שלנו היא קבוצה נכונה וצריך להמשיך איתה. יחד עם זאת לפעמים אנשים שם, יש חברי מועצה-

גב' עדנה זטלאוי: של חברי המועצה.

מר יוסף ניסן: שכותבים דברים שהם קצת יוצאים מפרופורציה, ואני אתן דוגמא אחת של כפיר, שהוא כתב שמה שראשי רשויות אחרים ידעו לטפל בנושא של הזבובים מבעוד מועד ונמנעו מהתופעה הזאת.

מר כפיר מימון: לא של הזבובים.

מר יוסף ניסן: זה הזבובים.

מר כפיר מימון: לא, של מה שגרם לזבובים.

מר יוסף ניסן: אוקיי, של מה שגרם לזבובים. אתה יכול לתת לי דוגמא לראש רשות שטיפל בזה?

מר כפיר מימון: לא, אני לא יכול לתת דוגמא.

מר יוסף ניסן: אז-

מר כפיר מימון: אז אני אחשוף את המקורות שלי. אבל כשאני אומר משהו זה אחראי. אם אתה רוצה אפשר לתקף את זה גם במקומות יותר-

מר יוסף ניסן: אז בוא נלמד, מה זה זה סוד? מה? אני רוצה ללמוד. אם יש ראש רשות שטיפל בזה, זה לא סוד. אני אשאל אותו איך הוא טיפל בזה, אני אחקה אותו גם, מה הבעיה?

מר כפיר מימון: אני לא יכול לחשוף את הזה שלי.

מר יוסף ניסן: לא יכול. טוב, אז אני בדקתי גם בבאר שבע, גם דיברתי אישית עם בני שמעון, דיברתי עם מיתר-

מר כפיר מימון: קצת יותר רחוק.

מר יוסף ניסן: ודיברתי גם עם עומר.

מר כפיר מימון: הנה אני עוזר לך, קצת יותר רחוק.

מר יוסף ניסן: אז אוקיי, אני חושב שתפקידך-

מר כפיר מימון: אז בוא אני אסביר רגע לטובת חברי המועצה-

מר יוסף ניסן: אתה חבר מועצה כן, שטוען טענות.

מר כפיר מימון: כן, אז אני אסביר רגע לטובת חברי המועצה. קודם כל הנושא של הזבובים, אני זה שהעליתי את זה שפיזרו לנו פה בוצה של השפד"ן מסביב ללהבים. נכון או לא נכון?

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

מר כפיר מימון: נכון. אני העליתי את זה, אני חושב-

מר יוסף ניסן: איך אתה יודע שזה שפד"ן?

מר כפיר מימון: אז שנייה אני אמשך, אני חושב שזה לא תקין שאני צריך לידע את חברי המועצה, ולא ראש המועצה שיעדכן. עכשיו אם הוא לא יודע את זה, זה עוד יותר חמור, שהוא לא יודע מה קורה.

מר יוסף ניסן: אגב אני עדכנתי, אתה לא היית בישיבה, אני עדכנתי. עדכנתי גם איזה תהליכים נעשו.

מר כפיר מימון: אוקיי-

מר יוסף ניסן: אז אל תטען טענות-

מר כפיר מימון: זה לא נכון מה שאתה אומר, אבל לא משנה אני לא נכנס לעימותים האלה, באמת זה לא-

מר יוסף ניסן: לא, אני טוען שאני לא עדכנתי, ואני אומר לך שאני עדכנתי, כולל המשרד להגנת הסביבה, שהגעתי עד המנכ"ל.

מר כפיר מימון: רק אחרי שאני העליתי את-

מר יוסף ניסן: אני טענתי את זה פה.

מר כפיר מימון: רק אחרי שאני העליתי את הנושא. בקיצור, הסיפור הוא כזה, יש בוצה של השפד"ן, הם באו לפזר אותו במקום אחר, לא משנה מה המקום, בעטו אותם לעזאזל, ואז הם באו לפה ופיזרו את זה, זה הסיפור. חשוב להגיד את זה, למנוע את זה

לפחות לשנה הבאה. השנה הייתה בעיה קשה מאוד של זבובים, יש כאן גם בעיה של יתושים שלא הייתה, ולקבל תשובה כמו תייבש את הגינה בבית, נו זה בדיחה, זה לא רציני כאילו. אז אני חושב שצריך להתייחס לזה לשנה הבאה.

מר יוסף ניסן: ... את הבדיחה, תביא את הפתרון.

מר כפיר מימון: בשביל זה אתה מקבל משכורת יוסי, בסדר?

מר יוסף ניסן: אז אני אומר לך שהתייעצתי עם המשרד להגנת הסביבה ואין פתרון. אז מה, מה אתה רוצה שאני אמצא פתרון? מה?

מר כפיר מימון: אני לא. תראה-

מר יוסף ניסן: לא הבנתי.

מר כפיר מימון: אנחנו משרתים את ה-, יותר נכון אתה תפקידך לשרת את הציבור ולמצוא פתרונות.

מר יוסף ניסן: אז בוא תעזור לי למצוא פתרונות. אתה לא מוכן, אתה לא מוכן לחשוף מקורות, בסדר.

מר כפיר מימון: אז עוד פעם, אני כל פעם חוזר ואומר, יש הבדל ביני לבינך, אתה נושא משרה, אני מתנדב, ולא נרחיב מעבר לזה. אני חושב שכדאי לקרוא שנה הבאה לתת מענה לדבר הזה, כי זה באמת פוגע באיכות החיים כאן. אם את השנה כבר פספסנו - פספסנו, לפחות לשנה הבאה להיערך.

גב' ברוריה אליעז: אבל מה זאת אומרת שהם באו ופיזרו? הם עשו את זה בהכוון?

מר כפיר מימון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: כן.

גב' עדנה זטלאוי: הם לדעתי עשו את זה ב-3 שנים האחרונות.

גב' ברוריה אליעז: אז אם כך זה פלילי.

גב' עדנה זטלאוי: כל הריחות-

גב' ברוריה אליעז: זה פלילי.

מר כפיר מימון: זה גבולי. התשובה שאני קיבלתי כשאמרתי שזה פלילי, אמרו לי זה על הגבול.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: תקשיבי, מי שאמור לאכוף את זה, לאכוף את התופעה הזאתי, זה המשרד להגנת הסביבה. יש לו פקחים, וזה התפקיד שלהם. הם הגיעו לפה, הם ראו את זה, מבחינתם לא הייתה שום בעיה. אחרי זה הם באו ואמרו: כן נכון, לא הצניעו את זה בקרקע, ואנחנו לא יודעים מי זה.

מר כפיר מימון: אם אני לא טועה שפד"ן זה גם שייך למשרד לאיכות הסביבה. מה הם אוכפים את עצמם?

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: המשרד להגנת הסביבה לא יודע שזה מהשפד"ן. אני לא יודע איך אתה יודע, אבל הם לא יודעים.

גב' ברוריה אליעז: מזכיר לי את המנייאכ...

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: זה ממש, לא יוסי, אתה יודע שזה ממש, אם זה גובל בפלילי, זה חונק את הגרון, אי אפשר לשתוק.

דוברת: איך הם הגיעו לפה...

גב' ברוריה אליעז: זה חונק את הגרון באמת.

מר כפיר מימון: ... לפזר את זה קצת יותר קרוב-

מר יוסף ניסן: פקחים אמרו לי שאם לא תופסים אותם על חם מה שנקרא, אי אפשר לדעת...

גב' ברוריה אליעז: זה בדיוק השיטה של מנייאכ שראינו אתמול.

מר יוסף ניסן: אי אפשר לדעת מזה.

לסעיף 3 - ועדות המועצה – על פי בקשה של הח' דמרי עיאש.

מר יוסף ניסן: טוב, בואו נתקדם לנושאים הבאים. כן רונית, ועדות המועצה.

גב' רונית ד. עייאש: ככה כמה דברים להגיד על ועדות המועצה. אחד מן הראוי שללהבים תהיה ועדת כספים. מן הראוי שלא נקבל פעם ב- עם הרבה כבוד לגזברית, היישוב הזה מתנהל כל חייו עם ועדת כספים, עם אנשי מקצוע, כמו ועדת ביטחון עם אנשי ביטחון, כמו ועדת חינוך עם אנשי מקצוע, וזה לא משנה אם זה חובה או זכות. גם ועדת חינוך היא ועדת זכות. הנה מהנהנת בחינניות הגזברית, זאת אומרת שיש פה הסכמה. יש פה אנשי מקצוע מהיישוב שכל הזמן היו יכולים לבוא והיו מוכנים לתרום. אנחנו הופכים עם השנים יותר ויותר קמוצים על האגרוף, הכסף שלנו אין לנו מקורות נוספים, אנחנו רבים על כל שקל, צריכים משהו איש מקצוע נוסף שיבוא ויסתכל על הדו"חות האלה, שייתן רעיונות נוספים, שיעזור בהלוואות, במחזור, מעבר למה שהשוטף עושה. אז זה אני חושבת שזה נון גדול מאוד שבשנתיים האחרונות אין לנו ועדת כספים.

מר יוסף ניסן: רגע, את רוצה שאני אתייחס?

גב' רונית ד. עייאש: בבקשה.

מר יוסף ניסן: אני מרים את הכפפה, בסדר?

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא עושה לי טובה.

מר יוסף ניסן: לא.

גב' רונית ד. עייאש: איך אמר כפיר, אתה-

מר יוסף ניסן: למה את מביאה את זה לטובה, אני-

גב' רונית ד. עייאש: לא, כי-

מר יוסף ניסן: אבל אני אומר אני מרים את הכפפה, מה זה עושה לך טובה לא הבנתי.

גב' רונית ד. עייאש: לא, כי זה-

מר יוסף ניסן: העלית רעיון-

גב' רונית ד. עייאש: זה נשמע ככה, כן נו.

מר יוסף ניסן: בקיצור, תמני חבר מהסיעה שלך כחבר ועדת כספים, בתנאי שזה לא יהיה את, בסדר?

רו"ח דורית כהן: אבל הם היו מתנדבים מהציבור-

מר יוסף ניסן: אני הולך לקראתך-

רו"ח דורית כהן: לא... חברי מועצה.

גב' רונית ד. עייאש: ממש לא קשור, זה אנשי מקצוע.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אני רוצה שתמני נציגה שלך, בסדר?

גב' רונית ד. עייאש: ... נציגה.

מר יוסף ניסן: או נציג לא משנה.

גב' רונית ד. עייאש: ברור, אין שום בעיה. אני אמצא כמו שמצאנו-

מר יוסף ניסן: מצוין.

גב' רונית ד. עייאש: אבל מה זאת אומרת אנחנו צריכים פה להקים ועדה.

מר יוסף ניסן: תוקם ועדה בישיבה תוקם גם ועדה.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא אחד.

מר יוסף ניסן: בישיבה הבאה תוקם ועדה.

גב' רונית ד. עייאש: מצוין. אפשר להציע אנשי מקצוע לא קשור...

מר יוסף ניסן: אנשי מקצוע.

רו"ח דורית כהן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: אפשר להביא רשימה של אנשי מקצוע-

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: אני מרימה את הכפפה.

מר יוסף ניסן: כל אחד ימנה נציג.

גב' רונית ד. עייאש: הוא שאני אומרת למה זה קשור לסיעה, אפשר להביא אנשי מקצוע-

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: אתם מכירים את אנשי המקצוע.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: מיכאל דרעי.

מר יוסף ניסן: התשובה היא כן.

גב' רונית ד. עייאש: יופי יאללה.

מר יוסף ניסן: התשובה היא כן.

גב' רונית ד. עייאש: הוא לא יסכים הפעם, כי הוא עסוק מידי, אבל אני אנסה.

מר יוסף ניסן: מצוין.

פרופ' עפר לוי: אני ממליץ על אורלי.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: הלאה, ועדת ביקורת בוא נמשיך את החיוביות. ועדת ביקורת, גם לנושא של ועדת ביקורת. בוא איך אומרים הרגע סיימתי, באמת הגעתי הדבר הראשון שאמרתי בוא הנה זה מגוחך. קיבלנו היום את הדו"ח של ועדת ביקורת-

מר יוסף ניסן: למה היום?

גב' רונית ד. עייאש: לדיון היום יהיה דיון בוועדת ביקורת על משהו שקרה-

גב' עדנה זטלאוי: בדו"ח ביקורת.

גב' רונית ד. עייאש: בדו"ח ביקורת על משהו שקרה ב-2018. נו בחייאת דינכום, מה עכשיו אתם יושבים ושולחים לנו 90-

גב' עדנה זטלאוי: אבל ככה זה דו"חות ביקורת.

גב' רונית ד. עייאש: 91 עמודים.

מר יוסף ניסן: תגידי רונית אנחנו ממציאים את הגלגל... ככה בקדנציה הקודמת.

גב' רונית ד. עייאש: מה... נכון יוסי אמרת מה שרואים מפה לא רואים משם.

מר יוסף ניסן: אני בעד לשפר.

גב' רונית ד. עייאש: אז יאללה בוא נשפר.

מר יוסף ניסן: יאללה.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר? נצא אנחנו מעורבים אנחנו זה.

מר יוסף ניסן: חבל שלא העלית את זה אז לשפר. אבל טוב מאוחר מאשר בכלל לא.

גב' רונית ד. עייאש: לומדים, לומדים, נכון יוסי לומדים, אנחנו משפרים.

גב' עדנה זטלאוי: רונית אני רוצה אבל להזכיר לך-

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה לא קשור לנקודה... לא קשור, זה לא קשור סליחה. עצם העובדה שליישוב צריך ועדת ביקורת, מתנהלים פה דברים שאפשר לעשות אותם טוב יותר, דרך ועדת ביקורת. אחד נעשה את זה מהר, ננסה לעשות את זה מהר יותר, ושתיים ננסה לעשות את זה בנוסף, נושאים נוספים שיכולים לזה. אז לדעתי-

מר יוסף ניסן: הציע לך מתי ליפשיץ להיות יו"ר ועדה.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: ... על הדבר, אני לא-

גב' עדנה זטלאוי: אבל אין ועדה כי...

מר יוסף ניסן: הציע לך מתי שתהיה ועדה-

גב' רונית ד. עייאש: מה זה קשור.

מר יוסף ניסן: שתהיה ועדה.

גב' רונית ד. עייאש: אתה אומר אני האופוזיציה-

מר יוסף ניסן: אבל את אומרת-

גב' רונית ד. עייאש: אני יו"ר הוועדה.

מר יוסף ניסן: אבל אם את יו"ר אין ועדה.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי, אז אתה יש לך אינטרס שתהיה לך ועדה, זה בדיוק הנושא. יש לך אינטרס שתהיה ועדה. שקיפות, הכול פתוח, אין בעיה-

מר יוסף ניסן: בבקשה תשכנעי את כפיר וקדימה.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא זה.

מר יוסף ניסן: תשכנעי את כפיר שיהיה בבקשה, אני בעד.

גב' רונית ד. עייאש: הא זה בשיטה הזאת.

מר יוסף ניסן: אני בעד.

גב' רונית ד. עייאש: לשכנע את כפיר.

מר יוסף ניסן: כפיר לא רצה-

מר כפיר מימון: הוא לא הצליח פשוט.

מר יוסף ניסן: מה?

מר כפיר מימון: הוא לא הצליח לשכנע.

מר יוסף ניסן: לא הצלחתי לשכנע.

גב' רונית ד. עייאש: כמו שאומרים כפיר הוא ממש משפיע עליך, כן.

מר יוסף ניסן: אני אומר אני לא הצלחתי, בואי תצליחי את. איפה הבעיה?

גב' רונית ד. עייאש: אוקיי, אני אומרת שוב ושוב, ועדת ביקורת צריכה להתקיים ביישוב.

מר יוסף ניסן: גם אני אומר.

גב' רונית ד. עייאש: ויפה שעה אחת קודם. לא, אתה לא עוזר בעניין הזה יוסי.

מר יוסף ניסן: אז בואי תעזרי את.

גב' רונית ד. עייאש: אני? אני יותר מאשר להעלות את זה 100 פעם-

מר יוסף ניסן: בפעם היחידה שהייתה לך אפשר לעזור הכשלת את זה, מה את

רוצה עכשיו ממני?

גב' רונית ד. עייאש: תגיד לי, מה זה לעזור? אתה ממש, איך אומרים, מטעה, טועה ומטעה, אבל נסיים בזה.

מר יוסף ניסן: איך טועה ומטעה?

גב' רונית ד. עייאש: טועה ומטעה מה זאת אומרת זה בדיוק ככה.

מר יוסף ניסן: אמרת לדבר...

גב' רונית ד. עייאש: הלאה, ועדת סמים ואלכוהול. ועדת סמים ואלכוהול שאני יו"ר שלה, לא התכנסה בגלל הפרעה מכוונת של הסיפור הזה. אחד, עד היום לא מונה מישהו ממשד הפנים, בוועדת סמים ואלכוהול מישהו חיצוני צריך להיות. עד היום עשרות מיילים לא קיבלנו מי השם הזה. עדנה אל תקמצי עיניים, זה הכול מוכח במיילים.

גב' עדנה זטלאוי: מה? רשות הסמים?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

גב' עדנה זטלאוי: לא תמיד הם מגיעים.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא העניין, אבל אין לנו את השם אנחנו לא יודעים-

גב' עדנה זטלאוי: לא משנה, הם יכולים לדון...

גב' רונית ד. עייאש: שתיים, חברי המועצה שלנו לא יודעים שהם חברים, ולא מגיעים לוועדות עצמם. לא קובי, לא שלומי, לא לקחו אפילו חלק מהבחינה הזאת, וכשזימנו אותם אז הם לא מגיעים, אז הוועדה לא יכולה להתכנס לצערנו. אז אני מהבחינה הזאתי, אם ככה זה ממשיך, מסירה את-

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, יש פתרון.

גב' רונית ד. עייאש: מסירה את ידיי מוועדת סמים ואלכוהול בבקשה. כי אם אני לוקחת משהו אני רוצה שזה יתבצע בצורה הטובה. אם זה לא יכול להתבצע כי מישהו מכשיל, כי מישהו לא עושה, אני מורידה את ידיי משחררת את זה.

עו"ד קובי נודלמן: יוסי אני מזמין אותך למנות את מי שאתה רוצה במקומי, אני לא-

גב' ברוריה אליעז: אני לא הבנתי מי מכשיל? לא באמת.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת אנשים אומרים: לא, אותי לא זימנו, אותי לא עשו, אני לא חבר, אני לא יודע.

גב' עדנה זטלאוי: כן, כן, יש בזה...

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: יש מזכיר לוועדה.

גב' עדנה זטלאוי: אבל לדעתי יש איזה 4 חברי מועצה באחת הוועדות האלה.

גב' ברוריה אליעז: רגע, מה הבעיה? העניין הזה שהוועדה הזאת לא פועלת וגם הוועדה השנייה לא פועלת, זה סיפור שכבר 3-4 פעמים עלה.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: והוא שוב עולה-

מר יוסף ניסן: טוב, מצאנו פתרון.

גב' ברוריה אליעז: והוא שוב עולה.

מר יוסף ניסן: מצאנו פתרון ש-2 הוועדות יתכנסו ביחס.

גב' ברוריה אליעז: אני לא יודעת רגע, אני אשאל שאלה אחרת. מה הבעיה עם 2 הוועדות האלה? למה הוועדות, עכשיו באמת, תשקפו את המצב. למה הוועדות האחרות כולן פועלות, ולמה 2 אלה לא? כי אני לא מבינה מי מכשיל מה מכשיל.

מר יוסף ניסן: רונית הייתה יו"ר הסבירה לך שלא משתפים איתה פעולה, שלדעתי היא הייתה צריכה להרים את הכפפה ולנהל את זה, כולל משרד הפנים, לפנות לממונה על המחוז-

גב' רונית ד. עייאש: תגיד לי יוסי אתה פונה בשביל שזה, יו"ר ועדה פונה להביא מישהו מבחוץ?

מר יוסף ניסן: את מקימה ועדה-

גב' רונית ד. עייאש: לא, מה אתה-

מר יוסף ניסן: שולחים הזמנה למשרד הפנים...

גב' רונית ד. עייאש: יש לך מזכיר במועצה, מה אתה פונה חיצוני? מה אתה מקשקש.

גב' עדנה זטלאוי: זה רשות הסמים והיא לא חייבת להגיע.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה אתה, באמת-

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: בואו נעזוב את זה, הם לא באים. מי מכשיל? מה מכשיל?

גב' עדנה זטלאוי: אז חברי המועצה האחרים שהם חברים בוועדה לא מגיעים לישיבה.

(מדברים יחד)

גב' עדנה זטלאוי: ואז אין קוורום וכשארין קוורום אין ישיבה.

גב' ברוריה אליעז: מה אתה ויתרת על זה?

עו"ד קובי נודלמן: כן.

גב' ברוריה אליעז: הם לא רוצים להיות חברים, הבנתי.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר, כמה פעמים אפשר לדון בזה.

גב' עדנה זטלאוי: אבל זה ועדת חובה.

גב' רונית ד. עייאש: ברוריה זה ועדת-

גב' ברוריה אליעז: אז אני שואלת...

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: אני מורידה את ידיי סיימנו.

מר יוסף ניסן: אז בואו נעשה כזה דבר. יש לי פתרון. קודם כל הפתרון היה ש-2 הוועדות יתכנסו ביחד-

עו"ד קובי נודלמן: נכון.

מר יוסף ניסן: ואז-

גב' רונית ד. עייאש: אמר היועץ המשפטי שזה לא ניתן לאחד את שתי הוועדות האלה-

מר יוסף ניסן: לא, לא לאחד, יתכנסו ביחד אמרתי.

גב' עדנה זטלאוי: רוב הפקידים משתתפים באותן ועדות.

מר יוסף ניסן: אז בואו נעשה ככה, נבדוק אם רק חברי מועצה יכולים להיות חברים בוועדה-

גב' עדנה זטלאוי: לא, לא, גם.

מר יוסף ניסן: גם. אם כן, אז נמנה גם אנשים-

עו"ד קובי נודלמן: זה מפתח של חברי מועצה.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק זה מפתח.

גב' עדנה זטלאוי: אתה לא ממנה נציגי ציבור, אין בוועדה הזאת נציגי ציבור.

מר יוסף ניסן: אז בסדר.

גב' עדנה זטלאוי: יש חיקוק מיוחד לוועדה, יש קב"ט, יש חינוך, יש שוטר קהילתי-

גב' רונית ד. עייאש: כותבת מנהלת מה פתאום, אני לא מגיעה לישיבה הזאת, תמצאו מישהו-

גב' עדנה זטלאוי: אין דבר כזה, היא צריכה להגיע.

גב' רונית ד. עייאש: חבר'ה, אני לא-

מר יוסף ניסן: אני לא ידעתי מזה.

גב' עדנה זטלאוי: מנהלת בית הספר, מה זאת אומרת היא צריכה להגיע, גם מאשל הנשיא צריכים להגיע. מה זה?

מר יוסף ניסן: פעם ראשונה שאני שומע-

גב' רונית ד. עייאש: ... הכול במייל בצורה מסודרת.

גב' ברוריה אליעז: פעם ראשונה שאני שומעת שאשל הנשיא מוזמן.

(מדברים יחד)

עו"ד קובי נודלמן: אני רק רוצה להבין דבר אחד, מי מזמין את האנשים?

גב' עדנה זטלאוי: מחלקת הרווחה.

עו"ד קובי נודלמן: איזה מחלקת רווחה?

(מדברים יחד)

עו"ד קובי נודלמן: אני רוצה להבין, עזבי שאני באמת עסוק ואני אומר אני רוצה שמישהו אחר-

גב' רונית ד. עייאש: בסדר, בסדר.

עו"ד קובי נודלמן: אני אומר לך אני לא מקבל הודעות, ופעם ראשונה שאני שומע שהמנהלת לא מופיעה. אני מניח שברוריה פעם ראשונה שומעת שהמנהלת שלא מגיעה.

גב' ברוריה אליעז: על אשל הנשיא, פעם ראשונה אני שומעת-

עו"ד קובי נודלמן: מישהו פה לא מתקשר לנו נכון את הדברים. עכשיו אני אומר מילא נגיד לך לא, ואני אומר לפעמים אני יודע גם... אני הייתי בטוח מגיע לחלק מהפעמים, אני לא יודע מי מדוור לנו, כי אני לא רואה שום דבר בנושא הזה, זה לא-

גב' רונית ד. עייאש: זה אחריות של ועדת רווחה-

עו"ד קובי נודלמן: אז אני רוצה להגיד ועדת רווחה, אז תבדקי מי עושה שם את העבודה.

גב' ברוריה אליעז: רגע, אתה יש לך ועדה-

- עו"ד קובי נודלמן:** אני מזמן נכון.
- גב' ברוריה אליעז:** אז אני מזמנת אותה.
- עו"ד קובי נודלמן:** גם אני. אבל לא משנה, היא אומרת שיש מישהו שעושה את זה בשבילה.
- מר יוסף ניסן:** אם זימנת ועדה-
(מדברים יחד)
- גב' רונית ד. עייאש:** מה אני אגיע ואני אשב ואסתכל, ככה אתה מכיר אותי, נו יוסי באמת.
- עו"ד קובי נודלמן:** מי מבטל? מי מבטל?
- גב' רונית ד. עייאש:** מה זה?
(מדברים יחד)
- גב' רונית ד. עייאש:** 7 פעמים מינינו ואף אחד לא אומר אני לא מגיע, מי לא מגיע, אני לא מגיע, הכול במיילים.
(מדברים יחד)
- גב' עדנה זטלאוי:** זו כמות גדולה של חברי ועדה אם לא מגיעים לוועדה, אז באמת יש בעיה של קוורום, אז באמת צריך לשנות-
(מדברים יחד)
- עו"ד קובי נודלמן:** איזה מיילים?
- גב' רונית ד. עייאש:** מיילים כתובים.
- עו"ד קובי נודלמן:** של מי?
(מדברים יחד)
- עו"ד קובי נודלמן:** אני יכול להגיד לך אין לי הרבה זמן...
- גב' רונית ד. עייאש:** עוד הערה לסדר, עם כל הכבוד אני חברה בוועדת אלימות, אתם לא תשלחו זימון ב-10:00 בבוקר בצורה כזאת.
- מר יוסף ניסן:** זה לא 10:00, מה זה?
- גב' רונית ד. עייאש:** אתם שלחתם זימון-
- מר יוסף ניסן:** ל-10:00 בבוקר?
- גב' רונית ד. עייאש:** לפי לו"ז שהתחשק לכם, אתם רוצים לתקשרו.

עו"ד קובי נודלמן: אני לא חבר בוועדת אלימות, נכון?

גב' רונית ד. עייאש: זה לא יכול להיות.

מר יוסף ניסן: טוב, בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: למען הסדר הטוב לא שולחים ללו"ז בלי להרים טלפון יכול לא יכול, זה למען הסדר הטוב, אתם לא יכולים לעשות את זה.

פרופ' עפר לוי: ... של ועדת קורונה.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אנחנו מחר נעשה סדר בדברים, 2 הוועדות קודם כל יכולות להתכנס ביחד. 2 הוועדות יתכנסו ביחד ואנחנו נזמן אישית את האנשים, בסדר?

גב' עדנה זטלאוי: לא, אנחנו לא נזמן, צריך לתאם את הישיבה הראשונה-

מר יוסף ניסן: זימון בתיאום.

גב' עדנה זטלאוי: ואחרי הישיבה הראשונה קובעים-

מר יוסף ניסן: זימון מתואם.

גב' עדנה זטלאוי: מהו המועד הקבוע לישיבת הוועדה.

מר יוסף ניסן: 100% מצוין.

גב' עדנה זטלאוי: וזהו. ולא צריך תיאום.

מר יוסף ניסן: זה לא משנה אם אתה קובע והם לא באים, בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: זה מה שקורה עד עכשיו.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי. עפר, עדכון ועדת קורונה. רגע, רגע, יש עוד נושא של ועדה. החלטנו להקים, על נושא של נוער ביישוב-

גב' עדנה זטלאוי: צעירים.

מר יוסף ניסן: צעירים ונוער.

פרופ' עפר לוי: שהציף אותו נוער.

מר יוסף ניסן: שהציף אותו נוער. והחלטנו להקים ועדה מייעצת.

פרופ' עפר לוי: צעירים יותר נכון.

מר יוסף ניסן: מייעצת למועצה-

גב' ברוריה אליעז: שהציפו אותו צעירים.

מר יוסף ניסן: הציפו אותו צעירים משוחררי צבא. עפר נפגש עם אנשים ועלה הרעיון של עפר להקים את הוועדה הזו, ויהיו בו חברים צעירים ש-

גב' רונית ד. עייאש: למה לא תחת נוער, למה לא ועדת חינוך?

גב' ברוריה אליעז: זה לא נוער, זה הצעירים רוצים, אלה אחרי צבא.

פרופ' עפר לוי: ... שנופלים בין הכיסאות-

גב' עדנה זטלאוי: שלא שומעים אותם, שלא קשובים לצרכים שלהם.

מר יוסף ניסן: בסדר, אנחנו מאשרים את זה פה באופן עקרוני את הדבר הזה, יש למישהו התנגדות?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל כשאתה מאשר עוד פעם יוסי, כשאתה מאשר-

מר יוסף ניסן: זה ועדת היגוי זאת לא ועדת חובה-

גב' עדנה זטלאוי: זה לא ועדה, זה צוות.

מר יוסף ניסן: זה אפילו לא ועדה, זה ועדה-

עו"ד קובי נודלמן: צוות מייעץ.

מר יוסף ניסן: היגוי מייעצת, בסדר?

פרופ' עפר לוי: ונערב כמובן גם גורמים מתאימים מהמתנ"ס-

מר יוסף ניסן: מצוין.

גב' עדנה זטלאוי: ומנהלת יחידת הנוער.

מר יוסף ניסן: מנהלת יחידת הנוער אגב התחילה לעבוד היום, הגיעה לעבודה.

גב' ברוריה אליעז: בשעה טובה.

גב' רונית ד. עייאש: מה שמה?

גב' עדנה זטלאוי: קוראים לה שלי ליכט

גב' ברוריה אליעז: מתי אפשר לפגוש בה? מחר היא תהיה?

גב' עדנה זטלאוי: היא תהיה כנראה בחמישי, לא. בחמישי היא תהיה.

גב' ברוריה אליעז: יום כן יום לא, כמו בקורונה.

גב' עדנה זטלאוי: אמרתי שהיא תהיה חלקית עד אחרי החגים.

גב' ברוריה אליעז: כן, את אמרת.

גב' עדנה זטלאוי: הבחורה אחרי לידה ועדיין מניקה.

מר יוסף ניסן: עפר, עדכון ועדת קורונה מהירה.

פרופ' עפר לוי: אז אני אמסור עדכון קצר. נמצא איתנו פה גם מתי, שמוביל את הוועדה במנהיגות ביד רמה, וטוב שככה. הוועדה כוללת, שמתו מוביל אותה, בנוסף יש את אלעד אחראי קורונה יישובי, יוסי ואני. אנחנו שמים דגש גם על אכיפה, ויש לזה גם תוצאות. מוודאים שאכן פקחים מסתובבים, אם יש גם דיווחים מהשטח על חריגות, על אי עטית מסיכות, אז דברים הגיעו לוועדה, נשלחו פקחים והאכיפה אכן נראה שבעקבות זה הוגברה. אנחנו בוחנים גם, עוקבים אחרי המצב ביישוב, מעבר לעניין של אכיפה ודו"חות, גם כמובן מקבלים עדכונים של מספר חולים, מספר חולים חדשים, מספר מחלימים. אנחנו מקבלים גם עדכונים מדני הקב"ט ומהפקח פעמיים בשבוע. חשוב לציין בסך הכול נראה שהייתה לנו אמנם תקופה קשה של שרשרת או יותר לפני כחודשיים, אבל יחסית מצבנו די טוב, קשור באמת להקפדה ולשיתוף הפעולה של התושבים, בימים האחרונים יש לנו אולי חולה חדש, מאומת חדש ביום, ב-2-3 ימים אחרונים, לפני כן היה משהו כמו שבוע בלי שום חולה חדש, מספר החולים הפעילים, מספר המאומתים המצטבר עומד על 47, כאשר מספר הפעילים לפי דעתי באזור של-

מר יוסף ניסן: 6-7 כן.

פרופ' עפר לוי: כ-7.

גב' עדי זנד: היום היה פרסום בזה.

פרופ' עפר לוי: יחסית באמת שוב, הייתה לנו תקופה שלא היינו במקום טוב, גם יחסית בהשוואה הארצית, אנחנו היום במקום יחסית טוב, אי אפשר למנוע הדבקות כמובן שמגיעות מבחוץ, אבל באחריות שלנו זה לוודא שזה לא מקור חיצוני לא גורם להדבקה ולשרשראות הדבקה פנימיות. נראה שעד עכשיו זה, אסור להיכנס לשאננות, אבל מצבנו גם בגלל הקפדת היתר הוא יחסית טוב.

גב' ברוריה אליעז: רציתי לשאול אלה שנדבקו, האם זה עניין כזה ספורדי פה ושם, הצלחתם לעלות על איזה, מה גרם ל-47 להידבק?

פרופ' עפר לוי: בשבועות האחרונים הרוב הגדול היה עד לפני כחודש חודשיים. בשבועות האחרונים אני מניח שבמצטבר, אולי בשבועיים האחרונים 4 או 5, שזה לרוב אחד אחד, זה גם מעיד על זה שגם אם זה מיובא ממקור חיצוני, זה לא מגיע למצב של התפשטות. אני אציין גם שאנחנו מקפידים גם הקפדה יתרה אפילו מעבר לנהלים, עלו שאלות גם של קיום אירועים-

גב' ברוריה אליעז: אז רגע, לא הבנתי את התשובה. האם עליתם על משהו, מקור משותף ל-47 האלה?

פרופ' עפר לוי: לא למיטב ידיעתי, אני יודע שהיה לפני חודשיים, היה מצב גם של הדבקות פה ביישוב, לא נראה שזה קרה בחודשיים האחרונים, כי לרוב לפי העדכונים של משרד הבריאות, מדובר כל פעם בחולה בודד, אחד לכמה ימים. עלה גם הנושא-

גב' ברוריה אליעז: כי זה מה שמעניין, אם הצטברו מספר גדול, אם בכל זאת יש איזה מקור משותף שאפשר לחסל אותו.

פרופ' עפר לוי: לא, לא בחודש חודשיים האחרונים. לא בחודש חודשיים האחרונים, ומצבנו יחסית-

גב' ברוריה אליעז: מה לחסל את...

פרופ' עפר לוי: יחסית לקצב ההדבקה וההתפשטות בארץ מצבנו בשבועות האחרונים אפשר להגיד שהוא טוב.

מר כפיר מימון: אנחנו מוגדרים ירוק עפר?

פרופ' עפר לוי: לפי דעתי ירוק בוודאות.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו 47 ירוק.

עו"ד קובי נודלמן: כן, כן, ירוק, ירוק.

פרופ' עפר לוי: אם אפשר רק לסיים, אני אציין שעלה נושא של קיום אירועים שהייתה הצעה לקיים גם חתונות בשטח הפתוח, אנחנו דנו בנושא הזה, והחלטנו שעם כל הרצון הטוב, אנחנו צריכים גם להעביר מסר שנמנעים כמה שאפשר מהתקהלות. ועד כמה זה תלוי גם בנו, והחלטנו מעבר ל-2 אירועים... הייתה פנייה... אנחנו לא נמשיך לעת עתה עם קיום אירועים גם בשטח פתוח. וזהו ממשיכים לא להיכנס לשאננות, להמשיך להקפיד, כי שוב אנחנו יכולים לשלוט, יבוא ממקור חיצוני זה כנראה בלתי נמנע עם המצב בארץ והמספרים, האתגר שלנו זה לדאוג שזה ייעצר כאן ויבלם ולא ייווצרו שרשראות הדבקה. אז הוועדה גם מתכנסת באופן יומיומי, דיווחים, עדכונים, והתייעצויות.

מר דני מלכה: יוסי אני רוצה משפט. ביום ראשון הקרוב ב-6 לחודש, כל המדינה לא רק אנחנו, נעבור למתכונת של שיטת הרמזור. וסביר להניח שאנחנו, לא סביר להניח, אני יודע שאנחנו נהיה ירוקים לצורך העניין, ויהיו שינויים, יהיו שינויים במגבלות. אחד הדברים שהוא ודאי המגבלה שפתחנו וכנראה אנחנו ביום ראשון נצטרך לסגור את הגנים הציבוריים והפארקים, כי גם כשאתה ירוק אין אישור לפתוח גנים ציבוריים ופארקים.

עו"ד קובי נודלמן: עדיף להימנע.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: מה הגן הגדול פתוח? ממת?

מר דני מלכה: מיום ראשון.

גב' רונית ד. עייאש: אבל באר שבע זה רמזור אחר.

גב' ברוריה אליעז: מיום ראשון הוא פתוח.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: הרמזור אומר גנים סגורים?

מר דני מלכה: אומר גנים סגורים, אבל הוא מקל על התכנסויות ועל מפגשים ועל מופעי תרבות וכו'.

גב' עדנה זטלאוי: 30 בקפסולה.

מר דני מלכה: אנחנו בתחילת השבוע נוציא פרסום לתושבים ומה הולך להיות.

גב' עדנה זטלאוי: בעניין הזה אני צריכה אותך להרמת כוסית של החג.

מר יוסף ניסן: טוב חברים לנושא הבא-

גב' עדי זנד: דרך אגב כל הכבוד על הדיווחים הקבועים שאנחנו מקבלים כל שבוע מוועדת קורונה. זה מאוד חשוב.

עו"ד קובי נודלמן: נכון.

גב' עדי זנד: אז חח.

לסעיף 8 - הגדלת תב"ר 375 – שיפוצי קיץ 2020 מ-300,000 ש"ח ל-600,000 ש"ח מקרן לעבודות פיתוח.

מר יוסף ניסן: טוב, יש לנו נושא קטן ומהיר יחסית. אנחנו מגדילים את תב"ר 375 שיפוצי קיץ-

גב' עדנה זטלאוי: רגע, מה עם מדיניות השקעות.

מר יוסף ניסן: חכי, חכי.

גב' חגית מ. מימון: פחות דחוף, זה יותר דחוף.

מר יוסף ניסן: הגדלת תב"ר 375 שיפוצי קיץ מ-300,000 ש"ח ל-600,000 ש"ח מקרן לעבודות פיתוח. חגית תיתן לנו-

גב' חגית מ. מימון: קודם כל אני אקדים ואומר שגם בשנה שעברה היה בו 600,000 ש"ח, בדקתי כדי לראות את סדר גודל.

גב' רונית ד. עייאש: בשנה שעברה אמרו מראש.

גב' חגית מ. מימון: בשנה שעברה אמרו כנראה מראש אוקיי.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אמרו מראש שזה חריג, כי שנה לפני זה היה רק-

גב' עדנה זטלאוי: לא השקיעו.

גב' רונית ד. עייאש: כי לא השקיעו אז היה פיצוי. אז פה את עושה כבר דאבל, כאילו שנתיים.

גב' חגית מ. מימון: אוקיי, אז אני אגיד כמה נושאים שאנחנו צריכים עוד להשקיע בהם ולא הספקנו. בגן החדש התחלנו להשקיע, אנחנו צריכים יותר.

מר יוסף ניסן: הצטיידות.

גב' חגית מ. מימון: הצטיידות.

עו"ד קובי נודלמן: תשתיות.

גב' חגית מ. מימון: מטבח, מזגנים, אנחנו החלפנו וקנינו מזגנים חדשים להרבה גנים וגם לכיתות בבית ספר. וילונות בכל מוסדות החינוך, צביעה של הגנים, פרודוקטים לגנים, בדיקות כלליות של חשמל, בדיקות של מתקני ספורט. הצללות, לא יודעת אם שמתם לב אבל יש פה הרבה יותר-

גב' רונית ד. עייאש: הצללות זה שייך לתב"ר של הזה לא?

גב' חגית מ. מימון: היה גם הצללות במתקני שעשועים, ויש גם עוד הצללות שקשורות למוסדות חינוך. מעון יום, גידור במוסדות חינוך.

גב' עדנה זטלאוי: מעון יום זה פתיחת כיתה רביעית, כדי שיבינו מה זה.

גב' חגית מ. מימון: כן, פתיחת כיתה רביעית.

(מדברים יחד)

גב' חגית מ. מימון: בינתיים ביצענו 300,000 ₪, שזה חלק מהדברים שפה, ולא המשכנו. כרגע יש יתרה של 10,000 ₪-

מר כפיר מימון: כמה נשאר בקרן לעבודות פיתוח?

גב' עדנה זטלאוי: הגן הנוסף ש-

גב' חגית מ. מימון: 500,000 ₪.

מר כפיר מימון: זהו?

גב' חגית מ. מימון: אחרי שאתה משריין 1,200,000 ₪ לשנה הבאה, ושמנו, אחרי ה- 300,000 ₪ האלה, אחרי ששריינו 300,000 ₪.

מר כפיר מימון: וזה מה שנשאר?

גב' חגית מ. מימון: כן.

מר כפיר מימון: זה כלום, לא נשאר.

גב' רונית ד. עייאש: לא נשאר.

מר יוסף ניסן: זה המצב חברים.

גב' חגית מ. מימון: זה המצב.

מר יוסף ניסן: טוב מי בעד? הגדלה. אוקיי פה אחד.

גב' עדנה זטלאוי: אני לא ראיתי בסוף.

מר כפיר מימון: לא, אני לא מספיק מכיר את התוכנית, אז אני אמנע.

גב' עדנה זטלאוי: זה לא פה אחד.

מר יוסף ניסן: אוקיי. אגב יכולת לשאול שאלות לפני. ההזמנה לשיבה מפורסמת, אפשר לשאול שאלות ולקבל נתונים, ולבוא מוכנים לשיבה.

מר כפיר מימון: וגם למצוא פתרון לבעיות יתושים, אז כל אחד והבעיות שלו.

מר יוסף ניסן: כן נכון.

מר כפיר מימון: נכון.

החלטה: הוחלט ברוב קולות ובהימנעות הח' כפיר מימון לאשר הגדלת תב"ר 375 – שיפוצי קיץ 2020 מ-300,000 ₪ ל-600,000 ₪ מקרן לעבודות פיתוח.

לסעיף 4 - אישור מדיניות ההשקעות על פי חוזר מנכ"ל משרד הפנים 2/2020 מצ"ב.

מר יוסף ניסן: טוב, יש לנו את סעיף 4, אישור מדיניות השקעות על פי חוזר מנכ"ל משרד הפנים 2/2020.

גב' חגית מ. מימון: אוקיי, אני ממש אקצר את זה. עד להיום פעלנו לפי חוזר אפריל 2008, שאומר שאת ההשקעות שלנו פיצלנו עד 25% באג"ח חברות והשאר באג"ח מדינה.

גב' רונית ד. עייאש: השקעות.

גב' עדנה זטלאוי: השקעות.

גב' חגית מ. מימון: עודפים.

גב' רונית ד. עייאש: לא השקעות פיננסיות.

גב' חגית מ. מימון: מה שאומר החוזר החדש של פברואר 2020 זה אומר שבאג"ח חברות אפשר להשקיע עד 40%, כאשר הוא חילק את זה עד 25% באג"ח חברות מדורגות A, ועוד 15% נוספים באג"ח חברות מדורגות AA. הקטע של AA זה אומר היכולת של החברה. לדוגמא: A זה יכולת טובה, AA זה יכולת טובה מאוד.

מר כפיר מימון: יכולת החזר.

גב' חגית מ. מימון: כן. יכולת טובה לפרוע תשלום מקרן, יכולת החזרים והכול. עוד משהו נוסף, זה השקעה במניות שלא הייתה עד היום, שלרשות איתנה זה 10%. אני רק אסבר את האוזן נכון לרגע זה ההשקעות שלנו מפולגות לפי 20% באג"ח חברות, 75% באג"ח מדינה והשאר בהשקעות בעו"ש.

גב' רונית ד. עייאש: מה הייתה התשואה שלך השנה?

גב' חגית מ. מימון: השנה כמובן שהיינו בהפסד של 270,000 ₪-

מר כפיר מימון: למה כמובן?

גב' רונית ד. עייאש: למה כמובן באמת?

גב' חגית מ. מימון: קורונה מה זאת אומרת.

גב' עדנה זטלאוי: כן, הורידה, הורידה.

גב' רונית ד. עייאש: היה לנו ינואר פברואר בסדר-

גב' חגית מ. מימון: יפה, אז אני אסביר. רבעון ראשון הרווחנו-

גב' רונית ד. עייאש: ... אבל חזרנו-

גב' חגית מ. מימון: חזרנו אבל עוד לא צמצמנו. עכשיו ביולי צמצמנו.

מר כפיר מימון: כמה כסף יש חגית?

גב' חגית מ. מימון: 8.7 מיליון ₪.

מר כפיר מימון: הרבה. מי מנהל את ההשקעות?

גב' חגית מ. מימון: אמירים, חברה בשם אמירים.

גב' עדנה זטלאוי: לא, מי שמנהל את ההשקעות זה מזרחי ופעילים.

גב' חגית מ. מימון: הא אוקיי.

מר כפיר מימון: לא, מזרחי זה בנק.

גב' חגית מ. מימון: מזרחי זה הבנק. הוא שאל מי זאת החברה לא?

גב' עדנה זטלאוי: לא.

גב' חגית מ. מימון: אוקיי.

מר יוסף ניסן: יש מי שמנהל את ההשקעות.

גב' עדנה זטלאוי: מי שמנהל את התיקים זה מזרחי ופעילים.

- מר כפיר מימון:** אז יש לי שאלה, כמה זמן הם כבר מנהלים את זה?
- גב' עדנה זטלאוי:** הם כבר עוד מעט סוגרים -
- מר כפיר מימון:** שנים.
- גב' עדנה זטלאוי:** 5 שנים.
- מר כפיר מימון:** מישהו ישב לבדוק את ה -
- גב' חגית מ. מימון:** יש ועדת השקעות.
- גב' עדנה זטלאוי:** יש, יש, יש.
- מר כפיר מימון:** מישהו ישב לבדוק את כל -
(מדברים יחד)
- מר כפיר מימון:** אז אני שואל, זה שיש אחלה, אני שואל מישהו בדק -
- גב' עדנה זטלאוי:** יש יועץ, יש ועדת השקעות -
- מר כפיר מימון:** אז אני שואל רגע, מישהו בדק את התשואות שהם עושים?
- גב' עדנה זטלאוי:** כן.
- מר כפיר מימון:** מה התשואות שלהם?
- גב' עדנה זטלאוי:** כל רבעון.
- גב' ברוריה אליעז:** היא אומרת -
- מר יוסף ניסן:** אגב בשנה שעברה הרווחנו 360,000 ₪.
- גב' עדנה זטלאוי:** כל רבעון זה נבדק -
- מר כפיר מימון:** על 8 מיליון ₪ זה לא הרבה כסף.
- גב' חגית מ. מימון:** בשנה שעברה הרווחנו חצי מיליון ₪.
- גב' רונית ד. עייאש:** זה לא הרבה בכלל יוסי.
- גב' חגית מ. מימון:** בשנה שעברה הרווחנו חצי מיליון ₪.
- מר כפיר מימון:** חגית, מה שאני אומר זה אחת לתקופה גם כפרטי גם כחברה,
אתה חייב לבדוק מי שמנהל לך את הכסף -
- גב' רונית ד. עייאש:** בדיוק.

- מר כפיר מימון:** מה הוא יודע לעשות.
- מר יוסף ניסן:** יש ועדת השקעות במועצה, שזה התפקיד שלה.
- מר כפיר מימון:** אוקיי מצוין, אז צריך לבדוק אם היא עשתה את זה, וצריך לראות אם היא עשתה השוואה שבדק את התשואה מול סיכון גם. צריך לראות אם היא עשתה, אם היא עשתה נשמח להתעדכן.
- גב' חגית מ. מימון:** אוקיי.
- מר כפיר מימון:** זה סכום כסף מאוד משמעותי-
- גב' חגית מ. מימון:** יש את הפרוטוקולים.
- גב' עדנה זטלאוי:** יש את כל הדו"חות-
- גב' חגית מ. מימון:** אחת לרבעון יש ועדת השקעות, הם מביאים לנו ממש-
- מר כפיר מימון:** אז נשמח רק להתעדכן, כי זה בכל זאת 8 מיליון ש"ח, נשמח לדעת מה הכסף עושה.
- גב' חגית מ. מימון:** אוקיי.
- גב' רונית ד. עייאש:** זה אחד. שתיים במסגרת זה שנקים ועדת כספים זה יהיה חלק מהדיונים.
- פרופ' עפר לוי:** מי חבר ועדת השקעות?
- גב' ברוריה אליעז:** מה את אומרת?
- רו"ח דורית כהן:** אחת ל-3 שנים בודקים עושים תמחור בין כמה חברות שמשקיעות את הכספים, בודקים את התשואות שלהם, מי שהתשואות שלהם נמוכות מוציאים אותם-
- מר כפיר מימון:** אני עושה את זה בפרטי שלי.
- גב' ברוריה אליעז:** אבל זה לא הרבה זמן 3 שנים?
(מדברים יחד)
- גב' ברוריה אליעז:** אז זהו 3 שנים נראה לי הרבה.
- רו"ח דורית כהן:** אני מכירה, אפשר פחות.
- גב' ברוריה אליעז:** נראה לי הרבה.
- מר כפיר מימון:** אגב יש הבדלים מאוד גדולים.

פרופ' עפר לוי: ומי חבר בוועדת השקעות? ממי היא מורכבת?

גב' חגית מ. מימון: אני ועדנה ורינת.

גב' ברוריה אליעז: ורינת?

גב' חגית מ. מימון: רינת מנהלת חשבונות.

מר יוסף ניסן: טוב, אגב-

מר כפיר מימון: אני אומר הגופים שציינתם את השמות שלהם אף אחד מהם לא נחשב מהכוכבים בשוק.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא מכירה אפילו את השמות האלה.

גב' עדנה זטלאוי: הם הגופים שעלו למכרז.

מר כפיר מימון: אז אולי צריך לשנות את המכרז, למצוא גופים יותר טובים.

גב' עדנה זטלאוי: רגע שנייה. כשהוצאנו את המכרז הזה וגם היום, אולי 8 מיליון ש"ח זה באמת הרבה, אבל לא כל גוף מגיע לבקש להשתתף במכרז על 8 ש"ח במקרה הטוב שיש לרשות מקומית.

מר יוסף ניסן: 8 מיליון ש"ח.

גב' עדנה זטלאוי: 8 מיליון ש"ח. אז זה ההיצע שהיה, טפחות של מזרחי ופעילים של בנק הפועלים, אלו החברות.

מר כפיר מימון: אז אולי צריך לשנות את תנאי המכרז, כדי שגם גופים אחרים קצת יותר אטרקטיביים יבואו.

מר יוסף ניסן: אגב זה מכרז של משרד הפנים.

גב' עדנה זטלאוי: נכון, זה מכרז של משרד הפנים.

מר יוסף ניסן: זה מכרז של משרד הפנים.

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

גב' חגית מ. מימון: בכל מקרה האישור של החוזר זה כמובן לא מחייב אותנו-

מר יוסף ניסן: לא מחייב אותנו.

גב' חגית מ. מימון: זה כדי שאם נרצה-

גב' עדנה זטלאוי: 25% זה אגרות חוב בכלל.

מר יוסף ניסן: טוב, אוקיי יש לעוד מישהו הערה?

גב' עדנה זטלאוי: רגע, יש גם המדד של כמה זמן את יכולה להשקיע את הכסף, לכמה זמן. כי הייתה תקופה למשל שהכסף היה צריך להיות נזיל תוך אני לא יודעת מה, תוך שנה, אז אי אפשר היה להשקיע אותו-

מר כפיר מימון: זה משפיע על המדיניות.

גב' עדנה זטלאוי: לטווח ארוך, אז אתה גם לא יכול לקבל על זה. יש המון פרמטרים-

מר יוסף ניסן: זה השקעות סולידיות כמובן.

גב' עדנה זטלאוי: שמרכיבים את הסל הכולל של ה-

מר כפיר מימון: זה בעיקר מתי את צריכה את הכסף.

גב' חגית מ. מימון: בדיוק. גם פה הבחירה של המדיניות זה מה קורה אם אנחנו נוריד את ה-

מר כפיר מימון: זה המרכיב הכי חשוב, אם אתה צריך אותו ל-10 שנים אתה יכול לקחת סיכונים.

גב' חגית מ. מימון: בדיוק.

גב' ברוריה אליעז: זה גם מה שמחליש אותנו מבחינת-

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

מר כפיר מימון: אם צריך את הכסף כל שנה-

גב' חגית מ. מימון: נכון, כי זה לא סכום גדול, זה סכום-

מר יוסף ניסן: זה גם גורם ליציבות.

גב' ברוריה אליעז: לא, זה ברור שאנחנו צריכים להיות עם יד על הדופק-

גב' עדנה זטלאוי: זה כל הכסף שיש לנו, אנחנו לא יכולים להשקיע אותו להרבה מאוד שנים, כי אנחנו נצטרך אותו-

גב' ברוריה אליעז: צריכים לעבוד איתו.

מר יוסף ניסן: טוב חברים, מי בעד הנוהל? כולם.

גב' עדנה זטלאוי: אני לא יודעת, אני לא רואה כולם.

מר יוסף ניסן: צריך להצביע על זה?

מר כפיר מימון: מה הנוהל עוד פעם?

מר יוסף ניסן: הנוהל, נוהל השקעות.

גב' עדנה זטלאוי: חוזר מנכ"ל משרד הפנים מגדיר את המדיניות.

גב' חגית מ. מימון: אג"ח חברות עולה מ-25% ל-40%.

מר יוסף ניסן: אנחנו מאמצים את הנוהל החדש.

פרופ' עפר לוי: זה נוהל או המלצה?

גב' עדנה זטלאוי: לא, לא, מדיניות, מדיניות.

מר יוסף ניסן: מדיניות השקעות.

מר כפיר מימון: אני חושב בתקופה הזאת שהסיכון בשוק עולה לא כדאי להגדיל את החשיפה לחברות.

מר יוסף ניסן: לא, אנחנו לא מגדילים.

גב' חגית מ. מימון: אנחנו לא מיישמים-

מר יוסף ניסן: לא מיישמים.

גב' חגית מ. מימון: אנחנו רק מאשרים את החוזר-

מר יוסף ניסן: רק מאשרים.

גב' חגית מ. מימון: כדי שאם נרצה-

מר כפיר מימון: אנחנו צריכים לאשר את החוזר של משרד הפנים?

גב' עדנה זטלאוי: כן, כן.

גב' חגית מ. מימון: כן, לאמץ אותו כדי שבמקרה תוכל להשתמש בו.

מר יוסף ניסן: להשתמש בו. אנחנו לא נשתמש בו.

עו"ד קובי נודלמן: אבל אם את מאמצת את אמורה להשתמש.

מר כפיר מימון: כדי להשתמש בו צריך אישור?

גב' חגית מ. מימון: כן.

(מדברים יחד)

מר כפיר מימון: אז מכיוון שלא תצטרכו אישור אחר כך, אני מתנגד להגדלה עכשיו. כי ברגע שאתה מאמץ את החוזר הזה, אתם כבר לא צריכים אישור כדי לאמץ, אז אני מתנגד. בתקופה הזאת להגדיל חשיפה לחברות, זה לא טוב.

מר יוסף ניסן: אנחנו לא נעשה את זה, אני אומר-

מר כפיר מימון: אני לא יודע, אבל אני לא יכול עכשיו לאשר על סמך משהו שאם תעשה או לא, אני לא רוצה לתת לך את האפשרות להגדיל את החשיפה.

מר יוסף ניסן: טוב מצוין.

גב' עדנה זטלאוי: אז אתה מתנגד או נמנע?

מר כפיר מימון: אני מתנגד להגדיל את החשיפה לחברות כן, בתקופה כזאת.

מר יוסף ניסן: אוקיי, אנחנו דנים ב-

גב' עדנה זטלאוי: וכל האחרים היו בעד?

מר יוסף ניסן: כן. דו"חות כספיים-

גב' ברוריה אליעז: במה אני מסתכנת? אני רוצה להבין, במה אני מסתכנת?

מר כפיר מימון: הסיכון בשוק גדל, על פי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה 20% מהחברות הולכות לפשוט את הרגל בשנה הקרובה, כולם מקשיבים? 20% מהחברות הקטנות סליחה, מעסקים הקטנים הולכים לפשוט רגל, יש כאן כמות מובטלים מאוד גדולה, יש למדינה חוב של 100 מיליארד ש"ח, כולנו הולכים למשבר מאוד גדול, אני לא יודע אם אתם רואים, כולם באילת עושים שופינג, זה נראה מאוד יפה, אבל חיים על ידי הדלק של המדינה הזאת, ולהגדיל עכשיו חשיפה, וכולם הולכים להיפגע, גם אותם חברות שמנפיקות את האג"ח. ועכשיו להגדיל חשיפה לחברות, אני חושב שזה מגדיל את הסיכון שלנו.

גב' רונית ד. עייאש: אבל אני לא כל כך, באמת עכשיו אני שואלת-

גב' ברוריה אליעז: ואם אני לא מגדילה, מה זה אומר?

גב' רונית ד. עייאש: משרד הפנים לא יודע את כל זה?

מר כפיר מימון: שהסיכון שלך יותר נמוך.

גב' ברוריה אליעז: אז יוסי אז למה להסתכן?

גב' חגית מ. מימון: תשימי מה הוא אומר, הוא אומר את ה-15% הנוספים את תוכלי להשקיע רק בחברות שהם ביכולת-

גב' עדנה זטלאוי: החזר.

גב' חגית מ. מימון: ... יותר טוב.

גב' רונית ד. עייאש: של AA.

גב' חגית מ. מימון: אנחנו לא ניקח כאלה...

גב' רונית ד. עייאש: זה לא אומר חברות קטנות.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: אבל יש כאלה שהפוך, חברות מזון שיש להם החזר רק התחזקו במשבר הזה.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: זאת תשובה שמרככת את הבעיה.

מר כפיר מימון: כן, אבל כל השוק הוא בבעיה.

מר יוסף ניסן: אבל ברוריה זה שאנחנו מאשרים זה לא אומר שאנחנו נשתמש בזה.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: זה רק טכני, אנחנו לא נעשה את זה.

גב' ברוריה אליעז: אז אולי כדאי-

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: שאם אתה תרצה להשתמש בזה-

מר יוסף ניסן: אם נרצה להשתמש בזה נביא את זה לכאן.

גב' ברוריה אליעז: אתה תביא את זה לישיבה מחדש.

מר יוסף ניסן: אני אביא את זה לישיבה כן.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי.

מר יוסף ניסן: בסדר?

גב' ברוריה אליעז: אוקיי, אז יש הקלה על זה.

מר יוסף ניסן: אולי הוא יצביע בעד.

פרופ' עפר לוי: אז כרגע אין שינוי.

גב' ברוריה אליעז: על זה אתה יכול להצביע, הוא לא עושה כלום בלי שנדבר על זה.

גב' עדנה זטלאוי: שהביצוע יהיה בכפוף להודעה בישיבת המועצה.

גב' ברוריה אליעז: כך הוא אמר.

מר יוסף ניסן: זו אופציה.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי, אז זה כולם.

מר יוסף ניסן: אז אתה בעד או?

מר כפיר מימון: אם זה יובא לישיבה, בתנאי שזה יובא-

מר יוסף ניסן: בתנאי שזה יובא לישיבת המועצה, בכפוף-

גב' ברוריה אליעז: לכן עשיתי את הבירור הזה, שאני אבין.

מר יוסף ניסן: בכפוף לזה כולם בעד.

גב' עדנה זטלאוי: גמרנו.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את מדיניות ההשקעות על פי חוזר מנכ"ל משרד הפנים 2/2020, בכפוף. הביצוע יהיה בכפוף להודעה בישיבת המועצה.

6. היערכות לשנת הלימודים התשפ"א.

מר יוסף ניסן: דו"חות כספיים, דו"ח רבעוני ודו"ח רבעוני וחצי שנתי.

גב' רונית ד. עייאש: עדי מבקשת חינוך.

גב' עדי זנד: אני מבקשת חינוך אם אפשר, אני פשוט חייבת לצאת.

עו"ד קובי נודלמן: כן אין בעיה.

גב' עדנה זטלאוי: זה נכון, חינוך היה כבר צריך להתחיל.

עו"ד קובי נודלמן: טוב נעשה דיווח על מה שקרה לנו בפתיחת שנת לימודים. גם נעדכן שבישיבה הבאה נעשה מצגת על פרויקט דגל החינוך, אני אתן את הפרטים, אבל כשיהיה קצת יותר רשמי, אנחנו פשוט בימים נורא לחוצים, והיה לנו לא פשוט בימים האחרונים.

מר יוסף ניסן: ייאמר לזכותו של קובי שהוא מהבוקר בילה.

עו"ד קובי נודלמן: אז פעוטון קטנטנים שנפתח שזה מעון נחליאלי לשעבר, אמר יוסי כבר 4 כיתות 51 ילדים נפתח.

גב' עדי זנד: יופי.

עו"ד קובי נודלמן: גני טרום חובה 5 גנים, כאשר השוני שעשינו השנה זה 3 מתוך ה-5 עיבינו את כמות הילדים ל-31, 32 ו-31, וזה על מנת לקבל ממשרד החינוך סייעת נוספת. ככה שבכל הגנים יש גם גננת ו-2 סייעות.

גב' עדי זנד: יופי.

עו"ד קובי נודלמן: ו-2 גנים שהשארנו אותם קטנים, נשאר עם סייעת 1 וגננת והם עומדים על 25 ו-24. כל החלוקה הזאת התאימה להורים, לבקשות לכל, בתיה ישבה קשה, עשו שם שיבוצים, והילדים שלנו הרוויחו מהרעיון הזה של הצמצום בכמויות ילדים בכיתות. כל הגננות כמובן קיימו מפגשים עם ההורים ועשו ישיבות הכנה. יש לנו בבית ספר להבים השנה כולל החטיבה 718 ילדים. בית הספר גדל ב-50 ילדים. כתוצאה מהגידול של ה-50 ילדים פתחנו 4 גני ילדים במקום 3 שהיו בחטיבה הצעירה, יש לנו שמה 108 ילדים מתוך ה-718. כיתה ב' שהייתה א' בשנה קודמת פוצלה ל-4 כיתות, כי היה לנו גידול ברישום שם. יש לנו את כיתה ו' שהייתה התלבטות מאוד רצינית, כי הם נמצאים על מספר שאפשר לפצל אותם כבר ל-4 כיתות, אבל החלטנו כרגע לא לעשות את זה ולבקש רק את התקן של המורה במשרד החינוך, וזאת בשל זה ששנה הבאה הם ממילא הולכים לפיצול כשהם יעלו לחטיבה עליונה.

גב' ברוריה אליעז: איזו כיתה זאת?

גב' עדנה זטלאוי: ו'.

גב' ברוריה אליעז: אז אתם מקבלים את התקן?

גב' עדנה זטלאוי: כן.

עו"ד קובי נודלמן: אנחנו ביקשנו, מקווים שהכול יסתדר כמו שאישרו, עדיין לא קיבלנו. אם יאשרו לנו את זה, אז אנחנו כמובן רוצים להשאיר אותם ב-3 כיתות ולא 4.

גב' עדנה זטלאוי: כדי שלא יחוו פיצול שנה אחרי שנה.

גב' ברוריה אליעז: רגע, מה המספר?

גב' בתיה הרפז: 104.

עו"ד קובי נודלמן: 104 כן את צודקת.

גב' עדי זנד: וכמה יש בקטנים?

גב' עדנה זטלאוי: 108.

עו"ד קובי נודלמן: 108.

גב' ברוריה אליעז: 35 ילדים.

גב' בתיה הרפז: אנחנו לומדים בקפסולות.

גב' ברוריה אליעז: כל עוד יש קורונה. כל עוד יש קורונה זה לא נורא.

גב' עדי זנד: אין גידול...

עו"ד קובי נודלמן: ... בחט"צ 4 כיתות...

גב' עדי זנד: לא, מספרית ו'.

(מדברים יחד)

- עו"ד קובי נודלמן:** רגע, בואו נעשה סדר.
- גב' ברוריה אליעז:** כל עוד יש קורונה זה בסדר.
- עו"ד קובי נודלמן:** כן.
- גב' ברוריה אליעז:** כי הם בקפסולות.
- עו"ד קובי נודלמן:** גם, אבל אני גם אומר, אנחנו חבריה בסופו של יום בשנה הבאה הם מתפצלים עוד פעם, ולפצל אותם השנה ל-4 כיתות וגם בשנה הבאה עוד פעם לערבב אותם עם כולם ולפצל, קצת יותר מידי.
- גב' ברוריה אליעז:** זה נכון. מצד שני יש שיקול לגמרי אחר.
- עו"ד קובי נודלמן:** שהוא?
- גב' ברוריה אליעז:** המוכנות שלהם. המוכנות שלהם כאשר הם מפוצלים ל-4, הקורונה כאן משבשת את העניין.
- עו"ד קובי נודלמן:** הקורונה מסייעת בכמויות.
- גב' ברוריה אליעז:** הקורונה משבשת את העניין של חלוקה ל-4. היא מסייעת אם אתה רוצה להישאר 3. אבל אופטימאלית אם מקבלים תקן ולפי העבר המוכנות שלהם לא הייתה מספיק טובה, ראינו את הקייצים שהם עברו עם הסטודנטים-
- עו"ד קובי נודלמן:** בתוכנית הלימוד ברור.
- גב' ברוריה אליעז:** עם המלגאים, אתה יודע את זה.
- עו"ד קובי נודלמן:** ברור.
- גב' ברוריה אליעז:** שהמוכנות שלהם לא הייתה טובה. אז אני מקווה, אני גם בזה לא בטוחה, שאותן מורות אם יהיה להן פחות ילדים בקבוצה, יוכלו לעבוד יותר נכון.
- עו"ד קובי נודלמן:** כרגע אנחנו נעזרים בתקציב-
- גב' ברוריה אליעז:** אבל כרגע זה לא רלוונטי בגלל שאנחנו עדיין לא יודעים, בגלל הקורונה.
- עו"ד קובי נודלמן:** נכון. אז רק-
- גב' ברוריה אליעז:** אבל אם פתאום נמצא תוך שבוע חיסון-
- גב' עדנה זטלאוי:** זה לא יהיה תוך שבוע.
- גב' עדי זנד:** אולי נמצא חיסול-

גב' ברוריה אליעז: לא, אני אומרת-

גב' עדנה זטלאוי: אולי... יגיעו.

גב' ברוריה אליעז: לא, לא, קובי אני חושבת שצריך לתת שוב את הדעת על השימוש בכיתה הרביעית. אוקיי, נחכה ונראה.

עו"ד קובי נודלמן: בואו נחכה ונראה לאן זה מגיע, אני חושב שאפשר יהיה להסתדר. כרגע עד כיתה ב' כולל כיתה ב' הם לומדים באופן רגיל ומלא בכיתות, כיתה ג', ד, ה, ו' בקפסולות, כאשר ג', ד' לומדים מלא כל השבוע, 5 ימים בשבוע סליחה, ו-ה' ו-ו' לומדים 3 שעות ביום 5 ימים בשבוע, זה החלטת ביניים לגבי ה' ו' שהם היחידים שלא כרגע ממלאים מערכת מלאה.

גב' ברוריה אליעז: רגע אז הם בקפסולות? 3 שעות ו-3 שעות?

עו"ד קובי נודלמן: הם 3 שעות כל יום כן.

גב' ברוריה אליעז: ומאיפה יש לנו את המורים קובי?

עו"ד קובי נודלמן: יש את המורים במערכת.

גב' בתיה הרפז: גם נקלטו.

עו"ד קובי נודלמן: נקלטו תומכי הוראה, אבל רובם אני לא יודע אם הם ממש תומכי הוראה, הם מורים ממש בפועל, ואיריס עשתה פה עבודה באמת לשבץ, והם מקבלים 3 שעות. הבעיה עם ה-3 שעות ביום זה שזה מצריך מההורים היערכות, א' כי יש ילדים שמתחילים ב-08:00 בבוקר ומסיימים ב-11:00, והם צריכים לחזור הביתה, ואם הם בכלל בדגל החינוך, שתכף נדבר על הפרויקט עצמו, אז זה גורם להם לפער בשעות, והבעיה השנייה זה הילדים שצריכים לצאת ב-10:30 כדי להגיע ב-11:00 ונמצאים לבד בבית ואז צריך לארגן להם הסעה וכל הנושא של השכונה. אז מה שעשינו ואנחנו עושים בימים האחרונים, זה מנסים לבנות לכיתות ה' ו' תכנית שתשלים להם את הימים ושזה יהיו ימים שלמים. אנחנו בונים ביחד גם עם בית הספר וגם עם ויי-טק מנסים לראות איך אנחנו משלימים להם לפחות עוד יומיים, ועושים את זה לימים שלמים וככה יישאר בסוף יום אחד שההורים יצטרכו למצוא לו פתרון, והילדים יישארו בבית, אנחנו מניחים שזה יניח את דעתם של כולם ויהיה קל יותר. כמובן שאנחנו מקווים לסיים כבר את הסיוט הזה של הקורונה, אבל זה כרגע נמצא על השולחן. רגע לפני שנדבר על פרויקט דגל החינוך, השקיעו הרבה כספים בנושא תשתיות ו-WIFI ואינטרנט לבית הספר, עכשיו עם כל הלמידה מרחוק והלמידה בכיתות עם מחשבים מצריך מאיתנו משאבים והשקענו שם לא מעט והוזמנו גם 65 מחשבים חדשים לבית הספר, ועושים מאמץ באמת לחבר את הילדים שלנו, בהיבט הזה יש גם את הפרויקט הארצי של מחשבים שנותנים עכשיו למשפחות שהם מעוטי יכולת, אז כמובן שאנחנו נמצאים, אנחנו יישוב שנחשב-

גב' עדי זנד: ...

עו"ד קובי נודלמן: בדיוק, אבל עדיין קיבלנו, הגשנו קול קורא ל-15 מחשבים, ובינתיים מצאנו 8 כאלה שעונים לקריטריונים, אנחנו פחות או יותר, כן אנחנו נמצאים במקום שאנחנו מסייעים למי שצריך בהיבט הזה, ואנחנו עושים את ההשלמות ובתיה

על זה ברמה היומית ביחד עם אגף הרווחה. פרויקט דגל החינוך שאמור להיפתח מחר, ואני חושבת שבתקופה הזו של הקורונה הצלחנו באמת לרתום את כולם לפרויקט שהוא מבחינתנו פרויקט הדגל, והוא חשוב מאוד, והוא נותן לילדים שלנו מענה, אני מניח שראיתם ברשתות ואנחנו נעשה על זה מצגת, אבל אפשרנו לילדים שלנו להתחבר ל-4 מגמות, שבהם יוכלו לבחור את תחומי העיסוק והעניין שלהם להעשרה במהלך החלק השני של יום הלימודים החל מ-13:30 ועוד 15:30 לכיתות ד' עד ו', ועד 16:30 לכיתות א' עד ג', נרשמו בינתיים כ-370 ילדים ועדיין יש ביקוש, אנחנו מנסים לתת מענה לכול. מערכות לילדים יצאו עוד היום, היינו קצת בלחץ, הילדים בחרו מתוך מגמות של אומנות, סיפור, סביבה, ספורט, יש בסך הכול היענות, והפרויקט הזה אנחנו ככה עוקבים עליו מקרוב.

מר יוסף ניסן: כמה נרשמו נכון להיום?

עו"ד קובי נודלמן: כ-370, 372, זה כל יום עולה.

גב' עדנה זטלאוי: יש כאלה שממתינים לראות-

עו"ד קובי נודלמן: ... את ה-400 לפני הקורונה, ואנחנו נמצאים איפה שרצינו.

(מדברים יחד)

עו"ד קובי נודלמן: ניסינו באמת לתת מענה ולהתאים, עוד היום עשינו עדכונים, ומנסים לענות באמת לפניות של הורים שרוצים עדיין שינויים, ואני מניח שבחודש הראשון יהיה לנו תוך כדי תנועה פה מספיק שינויים, אבל באמת אני חושב שבגדול ההורים והתושבים מברכים על ההשקעה של המועצה בעניין הזה, זה מביא לנו עכשיו הרבה ערך מוסף לילדים שלנו, זהו בגדול.

גב' רונית ד. עייאש: רק הערה אחת, כמובן לי יש ילדה בכיתה ג' נרשמה, תיקח חלק בשמחה, לפי הצבעים וכן הלאה. רק הערה אחת והעליתי אותה בסיפור כבר בזום שעשו עם ההורים, זה סיפור המזון.

עו"ד קובי נודלמן: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: להשאיר את זה ככה-

עו"ד קובי נודלמן: פתוח.

גב' רונית ד. עייאש: פתוח בידיהם של חיצוניים, יעמדו בשער של מי העוף הזה, ושל מי השניצל הזה מ-4 ספקים שונים, זה קצת ככה נראה לי תלוש-

עו"ד קובי נודלמן: אני רוצה להתייחס.

גב' רונית ד. עייאש: באמת זה ממש נושא שחייבים פה לתת את הדעת. אני מכירה ובקיאיה בכל הניסיונות-

עו"ד קובי נודלמן: כן, כן.

גב' רונית ד. עייאש: ונזיד ולא נזיד וכל מה שניסתם לעשות. אבל זה חייב להיות באחריות מוסד מסודר ולא-

עו"ד קובי נודלמן: נכון. אז בואו רגע נעשה סדר, בגלל שהתוכנית הייתה כל כך מורכבת ואם אנחנו מסתכלים כמה שנים קדימה, הראייה בכלל הייתה זה שיהיה לנו חדר אוכל להאכיל את הילדים שלנו פה, שייכנסו כמו בקיבוץ, יאכלו ישלמו, יהיה נוח לכולם. כדי שנגיע לשם ייקח לנו עוד כמה שנים, ואני מניח שנצטרך לגייס תרומות ולראות איך עושים את הדבר הזה. בינתיים היה חשוב לנו לבצע בצל הקורונה וכל הלחצים, לבצע ולא לדחות בעוד שנה, כי רצינו כבר בשנה שעברה להתחיל בתוכנית, והחלטנו שהשנה אנחנו נשאיר את הנושא של האוכל בידי ההורים. חשפנו אותם לרשימה של ספקים שמספקים אוכל, שיכולים להתקשר בצורה אישית ופרטית מול כל אחד, יש גם הורים שרוצים להביא אוכל מהבית וזה בסדר, ויש כאלה שרוצים לקנות, ויש כאלה שרוצים לשלב וזה גם בסדר, ואמרנו שבשנה ראשונה לא נתמודד עם זה, כי אם היינו נכנסים לזה היינו צריכים ללכת פה למערך הרבה יותר מורכב ביחד עם משרד הבריאות, ולא היינו ערוכים לזה. יחד עם זאת עם כל הקושי, וזה שההורים בחרו כל אחד את הספק שלו, אנחנו כן נסייע ואנחנו ניתן לספקים להיכנס לבית הספר לנקודות מאוד ספציפיות, ששמה תתבצע חלוקה בסיוע עם המדריכים החברתיים, שהם מלווים את הכיתות האלה, גם בשעת העשרה וגם בשעת החוגים, הם יסייעו לספקים האלה, ואנחנו נדאג לתת כמה שניתן סיוע בהיבט הזה בשנה הזו. אנחנו בהחלט לוקחים את זה בחשבון ובשנה הבאה אנחנו מתכננים להכניס את זה כחלק מהתוכנית.

מר דני מלכה: רק קובי אני מבקש לערב אותי בנושא הזה, כי אנחנו בתקופת הקורונה-

גב' עדי זנד: זה עניין של כניסה של אנשים.

מר דני מלכה: וגם נושא של היעדר עבירות מין לגברים אם נכנסים, ויש תהליכים-

עו"ד קובי נודלמן: כל הנושא של הכניסות מתואם עם הנהלת בית הספר, נתאם גם איתך, אנחנו לא עשינו משהו שהוא לא תואם-

גב' עדי זנד: לא, יש... איסור כניסה למי שאין לו תעודת יושר ו-

גב' עדנה זטלאוי: לא יושר, היעדר עבירות מין

(מדברים יחד)

עו"ד קובי נודלמן: זה לא במהלך שעות היום, זה בסוף היום אנחנו מדברים.

גב' עדי זנד: כן, אבל אתה יודע אנחנו לא רוצים ל-

גב' רונית ד. עייאש: אתה משאיר אותם בצהרון עם עבריין...-

עו"ד קובי נודלמן: א' אני רוצה שתבינו שמהרגע שמסתיים יום הלימודים לכל קבוצה נצמד מדריך חברתי, שהוא אחראי עליהם, ככה שהילדים שלנו לא מופקרים ולא מסתובבים ולא כלום, הם קיבלו הנחיות, והם פתחו היום קבוצות, והם אוספים את הילדים ויודעים בדיוק כל אחד באיזה כיתה הוא נמצא, וכל אחד יש לו את רשימת הילדים. ואחת מהמשימות הראשונות זה קודם כל לתפוס את הילדים ולקבץ אותם. הרעיון של ספקי האוכל, אנחנו מכירים אותם, אנחנו לא ניתן להם, אני היית נגד ואני עדיין נגד, שהילדים ייגשו לספקים, זה לא יקרה. האוכל יגיע ויש קבוצה של הורים

שהתארגנה גם כמתנדבים בבית הספר, הם יגיעו בשעות הצהריים ויחלקו את החמגשיות עצמן לתוך הכיתות. אנחנו קובעים ביחד גם כן עם מנהלת בית הספר מי נכנס ומי לא נכנס, וזה בפיקוח מלא שלנו, אתה צריך להיות מעורב לחלוטין, נדאג שזה ייקרה.

גב' עדנה זטלאוי: הורים שרוצים לשלוח חמגשית קפואה, למשל בבוקר יש עמדות מיקרו שהילדים יוכלו לחמם?

עו"ד קובי נודלמן: לא, אסור, אסור לנו.

גב' עדי זנד: הקרינה וזה-

עו"ד קובי נודלמן: לא, לא, אסור בבית הספר, זה כללים של משרד החינוך.

מר יוסף ניסן: סיימת?

עו"ד קובי נודלמן: כן.

מר יוסף ניסן: ברוריה?

גב' ברוריה אליעז: כן, אני כתבתי לכם ואני מניחה שקראתם וגם צרפנו את הסיכום של בית הספר שהיה על דעתנו, כי הייתה לנו פגישת זום קודמת. בחודש אוגוסט אנחנו קיימנו 2 פגישות ארוכות שעות, נקרא לזה כך, עם הנהגת ההורים ועוד נציגים פרט להנהגה המייצגת, ולמדנו ביחד מה הבעיות שהתעוררו במחצית השנה האחרונה, כדי שלא יחזרו עליהם ויתקנו אותם. ומה הצפי של הצרכים החדשים, מן ההורים ומן הילדים. וגם קיימנו ישיבת זום של מספר שעות מול הנהלת אשל הנשיא פלוס נציגים מיישובים אחרים שלומדים אצלם באשל, הרי גם לכיש לומד, מרחבים לומד. פרט להנהלה ומנהל הכפר ונציגי היישובים הייתה גם מפקחת בית הספר, שזה היה גורם מאוד חשוב לנו, משום שאנחנו הבאנו לפתחם את הצורך שאת השעות שמלמדים בזום, ללמד אותם בצורה מאוד מושכלת. כי הייתה ביקורת גדולה דווקא על השעות האלה, שמראים כמה דקות, נותנים איזה משימונת והשעות מתבזבזות לאורך היום. המפקחת של בית הספר שמעה את זה, אני דרשתי שיהיו השתלמויות מכוונות בעניין הזה. הובטח שיהיו 2 סוגי השתלמויות למורים, שהנהלת בית הספר תחייב והפיקוח יפקח בתחום הפדגוגי ובתחום הרגשי שמתעורר לאור הבעיות של הזום. אז מורים זאת אומרת יוכשרו ויכוונו לזה. התחלנו מזה שדובר על יומיים בשבוע ילמדו, ויום אחד בשבוע בחטיבה עליונה יעבדו. בסיכומי של דבר הלחץ עזר והם אמרו שלסירוגין ילמדו יומיים ושבוע אחר שלושה, ובסיכומי של דבר גם לזה לא הסכמנו, והלחץ שוב עזר ובאמת זאת בשורה, שאנחנו מאותם יישובים שהילדים שלנו לומדים 3 ימים, יום אחד זה יום עבודה, וזה כך. חטיבה עליונה כולה עסוקה ב-4 ימים. בכל זאת נותרה לנו בעיה של חטיבת ביניים, שהם לא ביום עבודה. ועל זה עלה הדיון מאוד בעייתי בנושא כספים. בית הספר ערוך לימים, לסיוורים, לטיולים, להצעות, הוא יכול לתת מענה לכל, להרבה שעות של ימים לא מנוצלים. העניין הוא כסף. כי היו קפסולות וכו' וזה יעלה הרבה כסף. כאן היה דיון עם הנהלת הנהגת ההורים, שאכן הם יהיו יותר מתערבים ומעורבים בעניין ההורים, שזה יגיע לכל ההורים, כי הגענו לצערי למסקנה שהורים לא כל כך מעורבים, ההנהגה היא הנהגה, נכון בתי? הנהגה היא הנהגה וההורים לא כל כך בקטע של מה ההנהגה עושה. אז הגענו לאיזה שדרוג של המצב, קבוצת הורים לקחה על עצמה לשדרג את העניין של ההנהגה מול ההורים, לשתף את התלמידים במה אפשר להעשיר אותם על פי דעתם ועל פי רצונם באותם ימים שהם לא לומדים, ואחת לחודש אנחנו נפגשים, בזום או שלא בזום, עם הנהלת אשל הנשיא, ושני הצדדים מדווחים

משפרים, עושים את הנדרש ככול העולה מאותו חודש. היום יום הלימודים עבר בשלום. יש לי שכנים גם מחטיבת ביניים וגם מחטיבה עליונה, ולשמחתי הלכתי בדחילו ורחימו פחדתי כל כך שהם יתחילו, אמרו: 'יופי עבר בשלום, גם ההסעה, גם בית הספר קיבל אותנו נכון ויפה ונקי'. הבשורות במובן הזה הן, איך אני הייתי אומרת, משביעות רצון משום שעברו מזה שהילדים יהיו נורא לא עסוקים ולא במסגרות, ובכל זאת כל חטיבה עליונה תהיה במסגרת של 4 ימים שלמים-

גב' עדי זנד: 3 ועוד יום?

גב' ברוריה אליעז: מה?

גב' עדי זנד: 3 ועוד יום עבודה?

גב' רונית ד. עייאש: אלו ימים מלאים מ-08:00 עד 15:00 בחטיבה?

גב' בתיה הרפז: לא בטוחה עד 15:00, אבל 3 ימים. אין לי מערכת.

גב' ברוריה אליעז: יהיו, יהיו.

גב' רונית ד. עייאש: לא משנה, מה זה עד 12:00? זה לא.

גב' בתיה הרפז: לא, לא אמרו עד 12:00.

גב' ברוריה אליעז: לא, לא, לא, זה יום לימודים. אלא אם כן תראי, כפי שאמרתי כל חודש אנחנו עם יד על הדופק-

גב' רונית ד. עייאש: לחטיבת ביניים כמה, עוד פעם תספרי לנו.

גב' ברוריה אליעז: בחטיבת ביניים הצלחנו להגיע ל-3 ימים שהם הולכים, זה גם יפה. אבל עכשיו הבעיה, אני כבר מעירה אותה מראש, ואם יש מכם איזה שהיא עצה לעניין, אני אשמח לשמוע ולגלגל את זה הלאה. יש הבדל בין עד כיתה ו' מבחינת רצון לעסוק ולבוא ולשמוע הרצאה או להשתתף בחוג, והחבריה שהם חושבים את עצמם גדולים. לא רוצים לצאת מהבית. הבאנו בשנה שעברה כל כך הרבה דברים יפים, דיברנו על זה בהרחבה עם ההורים, שהצלחנו להשיג גם בחינם ממתנדבים, על רמה מאוד גבוהה המתנדבים, זה לא סתם מישהו שבא ככה. וגם לפי בקשת התלמידים, כי היה לנו נציגות תלמידים שאישרה את הדברים. והחבריה ישנים עוד 3 שעות, זה לא מתאים, אפילו לסטודנטים שישלמו 150 ₪ לחודש והוא לא יבוא בשעה שהוא ישן לשמוע את הסטודנט המלגאי, זה לא פשוט העניין הזה של הגיל הזה, ההורים לצערי מתוך מה שאנחנו ראינו, ועל זה דיברנו בצורה כואבת עם הנהגת ההורים, אין להם מספיק השפעה, אין להם. על העניינים האלה שכאן הם מקבלים מתנה, והם לא מנצלים אותה. אז אם יהיו לכם רעיונות בהמשך, ועכשיו זה כבר מאוחר, תוכלו אפילו לצלצל אליי, לכתוב לי, אם יש לכם רעיון איך מגיעים ליבם, איך עושים להם הכשרת לבבות לנוער הזה. אנחנו כמובן עושים דברים. אבל הייתי רוצה שלא ייהנו מזה 20%, הייתי רוצה שלפחות 50% ייהנו מזה. זה בערך כל מה שהיה. אני אומרת שאני שמחה שאנחנו עם 4 ימים בחטיבה עליונה.

מר יוסף ניסן: טוב, תודה ברוריה.

לסעיף 5 - דיון בדו"חות כספיים :

5.1 דו"ח כספי רבעוני ליום 31.3.20.

5.2 דו"ח כספי רבעוני ליום 30.6.20.

מר יוסף ניסן: טוב, נעבור לדו"חות הכספיים. חגית תציג לנו.

מר כפיר מימון: את מציגה גם את הראשון וגם את השני?

גב' חגית מ. מימון: זהו לדעתי רק את השני. הראשון נגמר במאוזן.

מר כפיר מימון: כן, והשני לא.

גב' חגית מ. מימון: והשני לא. טוב, צייק צ'ק.

מר יוסף ניסן: 10 דקות.

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: אבל יש לך ביקורת אחר כך, זה לא משנה.

מר יוסף ניסן: הביקורת-

גב' חגית מ. מימון: זה יכול להיות גם פחות מ-10 דקות.

גב' עדי זנד: אני גמורה. אני רוצה להגיד לכם שפתיחת שנת הלימודים הזאת גמרה אותי. שתבינו שמה שהם מספרים זה מה שאני צריכה לתת להם את השירות. זה כל הפיתוח המקצועי, כל ההשתלמות, כל עוזרי ההוראה, והכול ב-10 ימים.

גב' ברוריה אליעז: ברוך השם שיש פרנסה.

מר יוסף ניסן: רגע מה את אמרת שיש לך עוד זמן? ברוריה.

גב' עדי זנד: אני ממש מתנצלת.

גב' ברוריה אליעז: רגע, יש כאן אורחת שהגיעה שנשמע אותה.

מר כפיר מימון: ברור היא הגיעה במיוחד.

עו"ד קובי נודלמן: לדו"חות הכספיים.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: יש לכם קוורום אני רואה שצרפתם פה עוד אנשים. רגע, עכשיו את הדו"חות הכספיים?

מר יוסף ניסן: הדו"חות כן.

גב' עדי זנד: יאללה דברו.

גב' חגית מ. מימון: החציון הזה הסתיים בגירעון של 455,000 ₪. אנחנו יכולים לראות שבנושא של ארנונה היה לנו פחות הכנסות בגובה של 1,400,000 ₪, זה נובע מהדיור מוגן שלא קיבלנו בחצי השנה הזאת, עידן הנגב, רכבת, תושבים חדשים שהיה לנו צפי של יותר ובסוף נכנסו פחות בחציון הזה. תחנת דלק שעדיין לא קיבלנו מהם את הכסף. סך הכול זה מסתכם ל-1,400,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: בואי נשאל אחרת על הסעיף הזה, מתוך ה-1,400,000 ₪ זה רק עניין של עיתוי או לא נקבל עד סוף השנה?

גב' חגית מ. מימון: אז זהו למעט הרכבת הכול עיתוי, למעט הרכבת שאני לא יודעת מה יהיה-

מר כפיר מימון: אז מה גורם להם לא לשלם?

גב' חגית מ. מימון: לא, קודם כל הדיור המוגן נכנסו רק במאי, ואז את הארנונה הוצאנו להם רק ביולי. אז גם מה שהם שילמו, הם שילמו ביולי אוגוסט, כי זה על בסיס מזומן.

מר כפיר מימון: ואנחנו בתקציב לקחנו בחשבון שמתים הם ייכנסו?

גב' חגית מ. מימון: לא, הבעיה בתקציב זה שהתקציב מתחלק ליניארי.

מר כפיר מימון: ליניארי מתחלק?

גב' חגית מ. מימון: כן.

מר כפיר מימון: לא בונים תקציב רבעוני.

גב' חגית מ. מימון: התקציב מתחלק רבע רבע רבע רבע.

מר כפיר מימון: באמת?

גב' חגית מ. מימון: כן, לא משנה. אתה רואה את זה גם במים, אתה רואה את בהרבה דברים, זו תשובה פה להרבה זה. לקחנו משהו כמו... שהם ייכנסו.

מר כפיר מימון: בדיוק גם במים רואים את זה.

גב' חגית מ. מימון: רואים את זה במים ממש בולט.

גב' רונית ד. עייאש: בגלל זה אני שואלת.

גב' חגית מ. מימון: ה-700,000 ₪ מהדיור מוגן, לקחנו 700,000 ₪ זה ייכנס.

גב' רונית ד. עייאש: המיליון ₪ וכמה אמרת?

גב' חגית מ. מימון: 1,400,000 ₪ למעט הרכבת הרוב ייכנס.

מר כפיר מימון: לא כדאי לעשות את התקציב רבעוני? אחרת כאילו זה לא בר

השוואה. למה אתה משווה את עצמך?

גב' חגית מ. מימון: זה ככה, זה ככה, זה של משרד הפנים. זה כולם ככה גם המערכת בנויה ככה, הכול בנוי ככה.

מר כפיר מימון: זה שהם עושים-

רו"ח דורית כהן: לא, לא, זה הוראות משרד הפנים, אתה יכול לעשות לך תקציב איך שאתה רוצה, אבל התקציב המוגש פה זה הוראות משרד הפנים, אין פה כבקשתך.

גב' רונית ד. עייאש: כמה זה הרכבת מתוך הסכום?

מר כפיר מימון: מגזר עסקי לא עובד ככה. במגזר עסקי...

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: ... אנחנו יודעים שיש לנו בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, מה זאת אומרת? רגע, רגע, לא להגיד משפטים כאלה.

גב' חגית מ. מימון: אני לא יודעת להגיד, כרגע-

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל עכשיו אנחנו, יוסי אין התקדמות עם הרכבת.

מר יוסף ניסן: יש, זה תהליך.

גב' חגית מ. מימון: זה תהליך.

גב' עדנה זטלאוי: יש ועדת ערר.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אז רגע-

מר יוסף ניסן: הוצאנו להם שומה, הוצאנו להם שומה.

גב' רונית ד. עייאש: הבנתי, אני זוכרת את זה, אבל האם עד סוף שנה מניחים שוועדת הערר הזו תסתיים? שאלה.

עו"ד קובי נודלמן: רגע, אבל אין על מה שאין מחלוקת שהם כן יכולים לשלם?

גב' רונית ד. עייאש: לא, הם לא יעשו את זה, כל עוד זה לא ייפתר בערר.

עו"ד קובי נודלמן: לא, אבל לערר הם הגישו את השומה שלהם, ואם יש הסכמה על חלק מהדברים, אז אפשר לשלם אותם.

(מדברים יחד)

רו"ח דורית כהן: זה כלי מיקוח שלהם.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

רו"ח דורית כהן: ... נשחרר לכם חלק וחלק...

עו"ד קובי נודלמן: לא, אבל מה שיש הסכמה.

עו"ד יגאל ברק: יש הסכמה רק על המבנה עצמו, על החלק הגדול למעשה אין הסכמה.

מר יוסף ניסן: יש לי פגישה עם סמנכ"ל רכבת ישראל בשבוע הבא.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל זה אומר שיכול להיות שיש לנו חור בתקציב של 700,000 ₪ השנה הזאת.

גב' חגית מ. מימון: יש חצי מיליון ₪ שהם משלמים שנתי, בנוסף הגדלנו...

גב' רונית ד. עייאש: זה ברור, הייתה לך שנה מעולה לא להוציא שקל, אל תדאג אנחנו יודעים. מעולה. כמה הוצאות לא הוצאנו בחציון הראשון בגלל קורונה? לא, נתחיל את השאלה אחרת.

עו"ד קובי נודלמן: להיפך, הוצאת יותר.

גב' רונית ד. עייאש: לא, מה פתאום. לא היה לך עצמאות, זה לא היה לך, זה לא היה לך-

מר יוסף ניסן: על חלק לא על חלק כן.

גב' חגית מ. מימון: אז עוד פעם, גם יום העצמאות שכולנו זוכרים את ה-330,000 ₪-

גב' רונית ד. עייאש: בטח.

גב' חגית מ. מימון: זה גם מתחלק ליניארית, זה אומר שמה שנכנס לך בחציון הזה, זה שהיית צריכה להוציא רק 165,000 ₪, בסדר? ומתוך זה הוצאת 60,000 ש"J.

גב' רונית ד. עייאש: על מה זה?

גב' חגית מ. מימון: על כל ההיערכות שהייתה, גם הטקסים של יום העצמאות מה שהיה בזום, גם כל הדגלים שחולקו, גם כל מה שחולק בבתים לטובת יום העצמאות, לא לקורונה.

מר כפיר מימון: חגית שאלה רגע לפני שתתקדמי, בארנונה אני רואה שרבעון ראשון ושני אנחנו כבר בחסרון של 2,300,000 ₪, את חושבת שזה עד סוף השנה ישלים את עצמו?

רו"ח דורית כהן: למה? 1,400,000 ₪.

גב' חגית מ. מימון: 1,400,000 ₪.

מר כפיר מימון: זה רבעון 2 1,400,000 ₪.

- רו"ח דורית כהן:** מצטבר זה.
- מר כפיר מימון:** איפה מצטבר, כתוב רבעון 2.
- רו"ח דורית כהן:** אבל התקציב הוא יחסי... מצטבר.
- גב' חגית מ. מימון:** הייתה סטייה מהתקציב 1,400,000 ש"ח.
- רו"ח דורית כהן:** על איזה דו"ח? אולי אתה מסתכל-
- מר כפיר מימון:** לא, לא, בסדר, אם זה מצטבר בסדר.
- (מדברים יחד)
- מר כפיר מימון:** אז זה יושלם עד סוף שנה? חוץ מהרכבת.
- גב' חגית מ. מימון:** כן. חוץ מזה לא אמורה להיות בעיה.
- מר יוסף ניסן:** אגב הדיור המוגן צפוי להיות לנו אפילו גידול.
- גב' חגית מ. מימון:** כן, אני מעדיפה להיות שמרנית.
- גב' ברוריה אליעז:** הכול בתקווה.
- גב' חגית מ. מימון:** נכון, נכון. בואו נראה עוד משהו-
- גב' רונית ד. עייאש:** את יודעת מה יש לי שאלה יותר כללית. יש לך חציון ביד, איך אתה רואה את השנה? תני לי פה תחזית...?
- מר יוסף ניסן:** בנוגע למים מה ששמנו שם-
- גב' רונית ד. עייאש:** לא, בכלל איך את רואה את הסיום של השנה הזאת, מול ה-0 ששמנו תקציב, נכון שמנו 0-
- גב' חגית מ. מימון:** אני חושבת שאנחנו נעמוד בזה של רשות איתנה, ונעמוד ב-1%.
- גב' רונית ד. עייאש:** לא, רשות איתנה זה 1%, אבל-
- גב' חגית מ. מימון:** נכון, אז אני אומרת שאנחנו נצליח לעמוד ב-500,000 ש"ח גירעון שנתי.
- גב' רונית ד. עייאש:** לא, זה 400,000 ש"ח זה לא-
- גב' חגית מ. מימון:** 500,000 ש"ח בגלל שזה 48-49, זה כבר כמעט 500,000 ש"ח, 490,000 ש"ח וכמה.
- גב' רונית ד. עייאש:** זאת אומרת יהיה לנו כבר רצף, אנחנו כבר צוברים לנו גירעונות מצטברים.

גב' חגית מ. מימון: אני אופטימית ואני חושבת שאפשר לסיים-

מר כפיר מימון: אבל 1% זה לא הרבה.

גב' חגית מ. מימון: 1% מהמחזור זה רשות איתנה.

גב' רונית ד. עייאש: רגע שנייה רגע, 1% יש לך שורה של 400,000 ₪ ומשהו גירעון בפנים.

רו"ח דורית כהן: נכון, נכון.

גב' חגית מ. מימון: כן, אבל האחוז הזה-

גב' רונית ד. עייאש: את... עוד 1%, כאילו את מעבר-

גב' חגית מ. מימון: נכון, נכון.

גב' רונית ד. עייאש: זה מה שאת אומרת.

רו"ח דורית כהן: היא אמרה 1% גירעון.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: זה אומר שזה 2%...

מר יוסף ניסן: אגב אני רוצה לסבר לכם את האוזן, עיריית באר שבע הולכת לסיים בגירעון של 100 מיליון ₪.

גב' ברוריה אליעז: כן, ראינו את זה בעיתון.

עו"ד קובי נודלמן: יותר.

גב' רונית ד. עייאש: ... כמו באר שבע מוכנה.

(מדברים יחד)

מר כפיר מימון: בתל אביב 9 מיליארד ₪.

רו"ח דורית כהן: אני עושה את פתח תקווה.

גב' ברוריה אליעז: חצי מיליון ₪, לא 50 מיליון ₪.

גב' חגית מ. מימון: 500,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: ואיך תכסי את הגירעונות? יבואו תקציבים עם העלאה בארנונה עוד פעם?

גב' חגית מ. מימון: מתי?

גב' עדי זנד: בשנה הבאה.

גב' רונית ד. עייאש: את רואה קדימה, אני כבר באוגוסט.

גב' ברוריה אליעז: היא שואלת מה יהיה-

גב' חגית מ. מימון: אבל את 2021 כבר סגרנו את הארנונה, לא הגדלנו אותה עד כמה שאני זוכרת.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני מנסה להבין מאיפה יבואו הגירעונות.

מר יוסף ניסן: לא יודעים, לא יודעים.

גב' חגית מ. מימון: למה יהיה גירעון?

עו"ד קובי נודלמן: לא, מאיפה תכסי היא אומרת.

מר יוסף ניסן: יהיה לנו מהדיור המוגן כבר, ומהרכבת.

עו"ד קובי נודלמן: עד אז.

גב' חגית מ. מימון: עידן הנגב צפי של 500,000 ₪ שפה חסר לך 250,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: איזה עידן הנגב, תאמין לי... אנחנו מושכים אותו כל פעם מחדש.

גב' חגית מ. מימון: שימו לב רגע, יש פה פער של כמעט מיליון ₪ בהכנסות של המים, זה בדיוק מהסיבה הזאת שזה מתחלק. בהכנסות מים יש לנו כאילו חוסר של מיליון ₪. למה? בגלל שזה מתחלק ליניארית. והחודשים בעצם של רוב ההכנסות-

מר כפיר מימון: בקיץ?

גב' חגית מ. מימון: של הקיץ.

מר כפיר מימון: הבנתי.

גב' חגית מ. מימון: עכשיו שים לב זה לא מתחלק ליניארית, זה עוד יותר גרוע, כי זה על בסיס גביה. זה אומר שמה שנכנס לך עכשיו-

מר כפיר מימון: אני חושב שכל העניין הליניארי הוא מעוות בכלל-

גב' חגית מ. מימון: הוא מעוות, אתה צודק.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: ... מתוך מה שזה, את יודעת בסוף זה מראים לנו רק בעין אחת.

גב' חגית מ. מימון: כן, כן, חד משמעית.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: אני חשבת שאנחנו נצא עם-

מר יוסף ניסן: עם רווח.

גב' עדי זנד: עם רווח.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: יש לנו 100,000 ₪ של העצמאות, חבר'ה בואו נבזבז, תחליטו מה אתם רוצים לעשות עם זה.

גב' ברוריה אליעז: חבר'ה אני בכל זאת חושבת שהגרושים לכל משפחה של הארנונה הייתה מקזזת לנו את ה-500,000 ₪.

מר יוסף ניסן: נכון, נכון.

גב' רונית ד. עייאש: אישרתם את זה.

גב' ברוריה אליעז: לא אישרנו את זה.

מר יוסף ניסן: לא, לא אישרנו.

גב' רונית ד. עייאש: את מדברת על שנה שעברה?

גב' ברוריה אליעז: לא.

גב' רונית ד. עייאש: אישרנו.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: השנה אישרנו לשנה הבאה.

גב' רונית ד. עייאש: ברוריה, השנה אישרת לשנה הבאה, את הגרוש וחצי אישרת מה שרצית 7.5%...

גב' ברוריה אליעז: לא, השנה הזאת רציתי גרוש וחצי.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא היה גרוש וחצי.

גב' ברוריה אליעז: זה היה 8 ₪ למשפחה.

גב' רונית ד. עייאש: זה יהיה בשנה הבאה יקרה.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: יש עוד שאלות?

גב' חגית מ. מימון: הקורונה אגב 200,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: סך הכול העלויות בגין קורונה?

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: הבמבות לחיילים.

גב' עדי זנד: יצא בזול.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: הישיבה הזו ננעלה.

(-)
גב' עדנה זטלאוי
מזכירת המועצה

(-)
מר יוסף ניסן
ראש המועצה